

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິດຈັກສະເວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ - ເລກທີສິບຫ້າ

Jeff Pippenger

2025-12-21

ເລກສິບຫ້າ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນວ່າ

ການເຂົ້າໃຈຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງສັນຍະລັກແຫ່ງສົງຄົມກັບຂ່າວສານເລື່ອງຜົນປາຍລະດູນັ້ນ ເປັນສິ່ງສຳຄັນ ເພື່ອຈະມີຄວາມຫວັງອັນດີທີ່ສຸດໃນການຕະຫຼົກເຫຼ້າຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງສີຂີ້ເປີດຕົ້ນໃນໂຢເອນ ບົດທີ 1. ໂຢເອນຂັບຮ້ອງບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ, ແຕ່ບົດສະແດງເປີດຂອງທ່ານແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງພັນທະສັນຍາກັບສົງຄົມ.

ແລະພຣະອົງຕັດກັບອັບຣາມວ່າ, "ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ແນ່ນອນວ່າ
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ແລະຈະຮັບໃຊ້ຊາດນັ້ນ;
ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະບິບຄົ້ນເຊື້ອສາຍນັ້ນເປັນເວລາສິ້ນສຸດ. ແລະຊາດນັ້ນດ້ວຍ,
ຊາດທີ່ເຂົາຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ນັ້ນ, ເຮົາຈະພົບກັນ;
ແລະພາຍຫຼັງເຂົາຈະອອກມາພ້ອມດ້ວຍຊັບສິນອັນຫຼວງຫຼາຍ. ສ່ວນເຈົ້າ
ຈະໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບ; ເຈົ້າຈະຖືກຟັງໃນວັດຊະລາອັນດີ. ແຕ່ໃນຊົ່ວໂອກາດຢູ່ນັ້ນ
ເຂົາຈະກັບມາຫຼິ້ນອີກ; ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໄມໄຮຢັງບໍ່ເຕັມ." ປະຖົມມະການ 15:13-16.

ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ແມ່ນຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ສຳເລັດລົງຜ່ານຊີວິດຂອງໂມເຊ. ເມື່ອພຣະທຳໂຢເອນເລີ່ມບົດເພງແຫ່ງ
ສວນອະງຸ່ນໂດຍອ້າງເຖິງສົງຄົມແຫ່ງການທຳລາຍທີ່ຫຼົງໄຫຼອອກມາ, ນັ້ນກໍ່ລົງຈັດໃຫ້ພຣະທຳໂຢເອນສອດຄ່ອງກັບຊົ່ວໂອກາດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຊົ່ວໂອກາດສຸດທ້າຍໃນທາງຄຳພະຍາກອນ.
ຊົ່ວໂອກາດນັ້ນຄື "ຊາດພັນທີ່ຊົງເລືອກໄວ້" ຂອງເປໂຕ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮຽກອອກຈາກຄວາມມືດເຂົ້າສູ່
"ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນ" ຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຂົາຖືກນຳມາປຸກປຸງກັບຄູ່ກັບຂໍ້ມູນຕາມຊົ່ວໂອກາດຂອງພວກເຂົາ
ຊຶ່ງຖືກແທນພາບວ່າເປັນຊົ່ວໂອກາດແຫ່ງພຸດທະ. ຊົ່ວໂອກາດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນຖືກແທນພາບໂດຍໂຢຮັນ,
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນສັນລັກຂອງຫນັງແສນສະໜິສະໜາ, ຜູ້ທີ່ "ໄດ້ຮັບການຮຽກ, ແລະ ຖືກເລືອກ, ແລະ ສັດຊື່"

ຖືກເອີ້ນໃນເວລາ 9/11, ຖືກຄັດເລືອກໃນສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ ແລະ ຊື່ສັດໃນວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ດັ່ງທີ່ພວກເລວໄດ້ຊື່ສັດໃນການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ ແລະ ເຢໂຮໂບອາມ.

ຈົດວັນຍານທັງຫຼາຍທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດດັ່ງເປັນໃນມາລາກົບດ 3

ແມ່ນພວກເລວທີ່ຖືກຄັດເລືອກໃນລະຫວ່າງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ,
ເພາະວ່າການປະທັບຕານນັ້ນສຳເລັດຂຶ້ນພ້ອມກັບ, ແລະ ໂດຍ, ການເຫລົ່າມາຢ່າງອຸດົມຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ນຳສະເໜີແນວຄວາມຈາກປະຫວັດຂອງໂມເຊ ຜູ້ທີ່ Sister White
ລະບຸວ່າເປັນອານາພາຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ຜູ້ຊຶ່ງໃນທາງຄຳພະຍາກອນເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະຄຣິດ
ໃນຖານະໂອເມກາຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ. ໂມເຊເປັນຫົນຮາກຖານ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນຫົນຍອດ.
ທັງສອງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການໄຖ່ໃຫ້ພັນຈາກບາບ

ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍການຊ່ວຍໃຫ້ພັນຈາກອິຢິບໂດຍໂມເຊ. ແຕ່ວ່າ

ການສຳແດງທັງປວງແຫ່ງລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຜ່ານມືຂອງໂມເຊນັ້ນ ຍັງຖືກລືນກວ່າຢ່າງໃກ
ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍ ຕະຫຼອດຫນັງອາທິດ. ໂມເຊແມ່ນອານາພາ ແລະ

ພຣະຄຣິດແມ່ນໂອເມກາ ແລະ ໂອເມກາແມ່ນເລກ "22" ແລະ ອານຟາແມ່ນເລກ "1."

ເມື່ອກ່າວເຖິງໂມເຊ

ພວກເຮົາພົບວ່າການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນທຶດຜູ້ຢູ່ໃນຄຳພະຍານແຫ່ງຄວາມເປັນຜູ້ພະຍາກອນຂອງທ່ານນັ້ນ ຖືກວາງໄວ້ພາຍໃນນັ້ນ. ການຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກນ້ຳແມ່ນ້ຳນາຍລ໌ໃນເວລາເກີດຂອງທ່ານ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງໂອເອກໃນນາວາ.

ການບັບຕີສະມາທິທະເລແດງສອດຄ່ອງກັບໂອເອກແລະຄົນທັງແປດຜູ້ຢູ່ໃນນາວາ

ຊຶ່ງຕໍ່ມາກໍ່ສອດຄ່ອງກັບການບັບຕີສະມາຂອງໂຢຊຸວຍທຶດແມ່ນ້ຳຢອດແດນ

ອັນພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກະທຳຊ້ຳອີກຢູ່ບ່ອນດຽວກັນນັ້ນ.

ຄຳພະຍານຂອງໂມເຊເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນທຶດແມ່ນ້ຳນາຍລ໌ ແລະສົ້ນສຸດລົງທຶດຜູ້ແມ່ນ້ຳຢອດແດນ.

ການບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດເປັນການເລີ່ມຂອງພຣະອົງເພື່ອເປັນພະຍານຕະຫຼອດສາມປີເຄື່ອງ

ອັນນຳໄປສູ່ການສົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນໃນການບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ.

ໃນການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ມີພຽງສອງສາມຢອດ

ຈົນກວ່າຈະເຖິງການເທລົງຢ່າງເຕັມບໍລິບູນໃນວັນເພນເຕກອດ.

ພຣະສັນຍາແຫ່ງຄຳຊົງສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ມະນຸດຊາດເລີ່ມຕົ້ນກັບໂອເອກ,

ແລະພຣະສັນຍາແຫ່ງຄຳຊົງສັນຍາຂອງພຣະອົງແກ່ຊົນຊາດທຶຖືກເລືອກຜ່ານອັບຣາຮາມໄດ້ສຳເລັດລົງກັບໂມເຊ.

ໂມເຊຜູ້ເປັນອາລຟາໄດ້ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນໂອເມກາ ຜູ້ຈະສະເດັດມາ

ແລະຍົນຢັນພຣະສັນຍານັ້ນກັບ "ຫຼາຍຄົນ," ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຊົນຊາດທຶຖືກເລືອກເທົ່ານັ້ນ.

ໃນຖານະເປັນແບບຂອງພຣະຄຣິດ, ການກຳເນີດຂອງໂມເຊສອດຄ່ອງກັບພຣະສັນຍາທິປະທານແກ່ໂອເອກ

ໂດຍມີຮູ້ເປັນໝາຍສຳລັບປະຊາຊົນທັງປວງ.

ໂມເຊຢັງສອດຄ່ອງກັບພຣະສັນຍາທິປະທານແກ່ຊົນຊາດທຶຖືກເລືອກ

ໂດຍມີພິທີຕັດເນື້ອໜັງເປັນໝາຍສຳລັບຊົນຊາດທຶຖືກເລືອກ. ພາລະກົດແຫ່ງພຣະສັນຍາຂອງໂມເຊແມ່ນກັບ

"ຫຼາຍຄົນ," ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຊົນຊາດທຶຖືກເລືອກ. ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນ,

ພວກເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກລົບກວນຢູ່ເລື້ອຍໆໂດຍຝຸງຊົນປະສົມ.

ທ່າມກາງ "ນ້ຳແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ" ອັນຫຼາກຫຼາຍທັງປວງ ທຶຖືກເປັນຕົວແທນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງໂມເຊ,

ພິທີບັບຕີສະມາທິບັດທາບາຣາ ທຶດແມ່ນ້ຳຢອດການ

ເຊື້ອມໂຍງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງປະຫວັດສາດພັນທະສັນຍາຂອງອິສະຣາເອນບູຮານໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ

ກັບຈຸດສົ້ນສຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດນັ້ນ

ໃນລະຫວ່າງສັບດາທິພຣະຄຣິດຊົງຍົນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄືນເປັນອັນຫຼາຍ.

ພິທີບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດສອດຄ່ອງກັບພິທີບັບຕີສະມາຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ

ແລະປະຫວັດສາດທັງສອງນີ້ກ່າວເຖິງການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງປ່ອຍຜົນສອງສາມຫຍອດ

ກ່ອນທີ່ຈະມີຜົນຫ່າໃຫຍ່ອັນອຸດົມໃນວັນເພນເຕກອດ ຫ້າສິບວັນຕໍ່ມາ. ແນວທັງໝົດຂອງອາລຟາ ແລະ

ໂອເມກາ ໃນແງ່ຈາກໂມເຊຈົນເຖິງພຣະຄຣິດ ຖືກພັນລະນາຢູ່ພາຍໃນນ້ຳແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ.

ໃນການສັງສອນບັນດາສາວົກເຫຼົ່ານີ້,

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ

ໃນຖານະເປັນພະຍານແກ່ພາລະກົດຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້ ມີຄຣິສຕຽນຫຼາຍຄົນທີ່ອີ້ງຕົນ

ປະຕິເສດພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ ໂດຍອ້າງວ່າມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດອີກຕໍ່ໄປ.

ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ມັນຢ່າງສູງຍິ່ງ

ຈົນໃນຄັ້ງໜຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຕັດວ່າ, 'ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຟັງໂມເຊ ແລະພວກຜູ້ພະຍາກອນ

ແມ່ນແຕ່ຈະມີຜູ້ໜັງຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ພວກເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ຍອມເຊື້ອ.' ລູກາ 16:31.

“ນັ້ນແມ່ນພຣະສຽງຂອງພຣະຄຣິດທີ່ກ່າວຜ່ານບັນດາປຶດບຸລຸດແລະພວກຜູ້ພະຍາກອນ
ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງອາດາມ ຈົນເຖິງສາກສຸດທ້າຍຂອງການເວລາ.
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຖືກສຳແດງໃນພຣະສັນຍາເດີມຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ ພ້ຽກຮັບໃນພຣະສັນຍາໃໝ່.
ແມ່ນແສງສະຫວ່າງຈາກອະດີດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນເອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພະຊົນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະຄຳສອນໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ປາກົດອອກດ້ວຍຄວາມແຈ້ງແຈ້ງແລະຄວາມງົດງາມ.
ການອັດສະຈັນຂອງພຣະຄຣິດເປັນຫຼັກຖານຢືນຢັນເຖິງພຣະທຳມະຊາດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ;
ແຕ່ຫຼັກຖານທີ່ໜັກແໜ້ນຢືນຢັນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຖືຂອງໂລກ
ພົບໄດ້ໃນການນຳຄຳພະຍາກອນໃນພຣະສັນຍາເດີມມາປຽບທຽບກັບປະຫວັດສາດໃນພຣະສັນຍາໃໝ່.”
The Desire of Ages, 799.

ໃນບົດຄວາມທີ່ກ່າວເຖິງພຣະທຳໂຢເອນ ພວກເຮົາໄດ້

“ນຳຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີເດີມມາປຽບທຽບກັບປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່”
ແລະກັບປະຫວັດສາດຂອງອິສະຣາເອນຜ່ານວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ດ້ວຍ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນພຣະຄຳພີເດີມ ຫຼື
ພຣະຄຳພີໃໝ່ ຫຼື ປະຫວັດສາດຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນສາມອົງທີ່ໄດ້ລົງຂຶ້ນໃນປີ 1798
ບັນດາແນວເສັ້ນເຫຼັ້ມນັ້ນລ້ວນຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນ “ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ.”
ຄຳພະຍານທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ ແລະ ໃນພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ແມ່ນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ
ກໍຄືພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ສຽງ” ຂອງພຣະວາຈານະຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະວາຈານະທີ່ຖືກບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງພຣະອົງ.
ຂ່າວສານຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນຊ້າຍ, ຊຶ່ງລວມມີຜົນຕົ້ນ
ຕາມດ້ວຍຜົນຕົ້ນແລະຜົນຊ້າຍ, ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນໂຢເອນ.

ໂຢຮັນຜູ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ໜັງແສນສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ທີ່ຫວນຄືນສູ່ວິຖີທາງເກົ່າແກ່
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຍິນ “ສຽງ” ຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງທ່ານ. “ສຽງ” ທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງນັ້ນ ຄືພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ
“ຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງອາດາມ” ເປັນຕົ້ນມາ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຫັນໄປເພື່ອຈະເຫັນສຽງນັ້ນທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍ. ແລະເມື່ອຂ້ອຍຫັນໄປແລ້ວ,
ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄັນປະທັບຄຳເຈັດຄັນ. ພຣະນິມິດ 1:12

ຂໍພຣະຄຳນີ້ເປັນຈຸດແບ່ງຕອນໃນບົດທີ່ໜັງແສນສະໜັບສະໜູນ ໂຢຮັນຍັງຢູ່ໃນເກາະທີ່ເອີ້ນວ່າ
Patmos, ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສອງ ທ່ານໄດ້ຫັນກັບ, ແລະນັບຈາກຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ
ໂຢຮັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງສະຫວັນ. ເມື່ອທ່ານຫັນກັບ ກໍເພາະວ່າໃນຂໍ້ທີ່ສືບ
ທ່ານໄດ້ຍິນສຽງໜັງແສນຈາກທາງຫຼັງ.

ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ
ແລະໄດ້ຍິນສຽງດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງດັງສຽງແກດັງຂຶ້ນວ່າ, ເຮົາເປັນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ
ເປັນປາຍ; ແລະວ່າ, ສົ່ງທົດຈ້າງເຫັນນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນລົງໃນໜັງສື
ແລະສົ່ງໄປຫາຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດທີ່ຢູ່ໃນແຂວງອາຊີ; ໄປຫາເມືອງເອເຟໂຊ, ແລະສະເມນີາ, ແລະເປີກາໂມ,
ແລະທັອກທຣີາ, ແລະຊາຣດີສ, ແລະຟີລາເດນເຟຍ, ແລະລາວດີເຊຍ. ພຣະນິມິດ 1:10, 11.

ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ທາງຫຼັງຂອງຕົນ.
ທ່ານໄດ້ຍິນສານແຫ່ງແກເຕຣອນຂອງເຢເຣມີຍາ ໃຫ້ຫວນກັບຄືນໄປສູ່ບັນດາທາງເກົ່າ
ຄືບັນດາທາງທີ່ຄືນອະທິປະໄຕເສດຖະກິດດຳເນີນໃນນັ້ນ ແລະແກເຕຣອນທີ່ພວກເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງ.
ໂຢຮັນໄດ້ຟັງ, ແລະພຣະສຸລະສຽງຈາກທາງຫຼັງຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ສຳແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນອັນຟາແລະໂອເມກາ

—ພຣະອົງຜູ້ຊົງສຳແດງທາງໃໝ່ ໂດຍທາງເກົ່າ.

ແລະໃນທ່າມກາງຄັນປະທັບທັງເຈັດນັ້ນ ມີຜູ້ໜຶ່ງຄ້າຍກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດ ນຸ່ງເຄື່ອງຍາວຮອດຕີນ
ແລະຄາດເອົາດ້ວຍສາຍຄາດຄຳ. ສ່ວນສີສະແລະພະເກສາຂອງພຣະອົງຂາວເໝືອນຂົນແກະ ຂາວດັງຫົມ;
ແລະພຣະເນດຂອງພຣະອົງກໍ່ເໝືອນແປວໄຟ; ແລະພຣະບາດຂອງພຣະອົງກໍ່ຄ້າຍທອງສຳລິດອັນງາມ
ບານດັງວ່າຖືກເຜົາໃນເຕົາໄຟ; ແລະພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງກໍ່ເໝືອນສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ.
ແລະໃນພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງມີດາວເຈັດດວງ;
ແລະຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງມີດາບຄົມສອງຄົມອັນແຫຼມອອກມາ;
ແລະພຣະພັກຂອງພຣະອົງກໍ່ເໝືອນດວງອາທິດທີ່ສົ່ງແສງຢູ່ໃນລົດເດດຂອງມັນ. ພຣະນິມິດ 1:13–16.

ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ໂຢຮັນໄດ້ຫັນກັບໄປ ແລະເຫັນນິມິດເຖິງພຣະຄຣິດ ຊົງ ຊົດເຕົ້າໄວທ໌
ໄດ້ຈັດໃຫ້ສັອດຄ່ອງກັບນິມິດເຖິງພຣະຄຣິດທີ່ດານເືອນໄດ້ຮັບ ອັນເປັນນິມິດດຽວກັນກັບທີ່ ອີຊາຢາ, ເຢເຣມຢາ,
ເອເຊກຽນ ແລະ ໂປໂລ ໄດ້ຮັບ.

“ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າເຜົາຄອຍເວລາເມື່ອເຫດການໃນວັນເພນເຕກອດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນອີກ
ດ້ວຍລົດອຳນາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນເຫດການຄັ້ງນັ້ນ. ໂຢຮັນກ່າວວ່າ,
‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່;
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ.’ ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ
ດັງເຊັນໃນລະດູເພນເຕກອດ ປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມຈິງຖືກປະກາດແກ່ເຂົາ,
ທຸກຄົນໃນພາສາຂອງຕົນເອງ.”

“ພຣະເຈົ້າສາມາດຊົງປະທານຊີວິດໃໝ່ແກ່ທຸກດວງວິນຍານທີ່ປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ
[ອາດາມ ແລະ ຫຼຸດເຂົາກະດູກຂອງເອເຊກຽນ],
ແລະສາມາດຊົງແຕ່ງຕັ້ງຮົມສັບດ້ວຍຖ່ານໄຟທີ່ມີຊີວິດຈາກແທ່ນບູຊາ [ເອຊາຢາ],
ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າສັນລະເສີນພຣະອົງຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ. ສຽງນັບພັນຈະໄດ້ຮັບການເຕັມລົ້ນດ້ວຍ
ລົດອຳນາດໃນການປະກາດຄວາມຈິງອັນອັດສະຈັນໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ລົນທີ່ເວົ້າຕົດຂັດຈະຖືກປັດປ່ອຍ [ລົນອັນຂອງເອຊາຢາ],
ແລະຜູ້ທີ່ຂ້າຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຂົ້ມແຂງເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ. ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ວຍປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊຳລະພຣະວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານໃຫ້ສະອາດຈາກມົນທົນທຸກຢ່າງ
[ພວກເລວຂອງມາລາກ], ແລະໃຫ້ດຳລົງການສຳພັນອັນໃກ້ຊິດເຊັ່ນນັ້ນກັບພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຜົນລະດູທ້າຍ ເມື່ອມັນຈະຖືກເທລົງມາ.” Review and Herald, July 20,
1886.

ນິມິດທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້ ລວມເຖິງຄຳບັນຍາຍເຖິງສຽງຂອງພຣະຄຣິດ. ເມື່ອໂຢຮັນຫັນໄປ
ແລະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຄຣິດ ສຽງນັ້ນເປັນດັງສຽງຂອງ “ນ້ຳຫຼາຍສາຍ.”
ເມື່ອສຽງຂອງພຣະຄຣິດກ່າວເຖິງພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບມະນຸດ ຫຼັກບັບປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກ
ກໍ່ຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບນ້ຳຫຼາຍສາຍ. ຂ່າວສານຂອງດານເືອນ ບົດເຈັດເຖິງບົດເກົ້າ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ
1798, ແລ້ວຕໍ່ມາ ໃນປີ 1989 ຂ່າວສານຂອງດານເືອນ ບົດສົບເຖິງບົດສົບສອງ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ. ປີ 1798
ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບສຽງຂອງແມ່ນ້ຳ Uлай ແລະປີ 1989 ແມ່ນສຽງຂອງແມ່ນ້ຳ Hiddekel.

“ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ດານເືອນໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ນິມິດທັງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ຮົມຝັ່ງແມ່ນ້ຳອຸໄລ
ແລະ ແມ່ນ້ຳຮິດເດເກນ, ອັນເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຂອງຊີນາ,
ບັດນີ້ກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດຕາມ, ແລະເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກບອກໄວ້ວ່າໝ້າມັນ
ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ລຳ.” Testimonies to Ministers, 112.

ແມ່ນ້ຳຢຳແດນແມ່ນຈຸດເຊືອມລະຫວ່າງປະຫວັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງອັນຟາ ແລະ
ປະຫວັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງໂອເມກາຂອງອິສຣາເອນໂບຮານ. ຄຳວ່າ ຢຳແດນ ໝາຍເຖິງ ‘ຜູ້ລົງມາ’ ແລະ
ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ ‘ພຣະອົງຜູ້ລົງມາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.’

ຈົ່ງໃຫ້ຈິດໃຈນັ້ນຢູ່ໃນພວກທ່ານ, ຊຶ່ງກໍມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດດ້ວຍ: ພຣະອົງ,
ຜູ້ລົງດຳລົງຢູ່ໃນສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ໄດ້ຖືວ່າການທີ່ສະເໝີພາບກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຈະຍຶດໄວ້:
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ທຳໃຫ້ພຣະອົງເອງບໍ່ມີຊື່ສຽງໃດໆ, ແລະຊົງຮັບເອົາສະພາບຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້,
ແລະໄດ້ບັງເກີດມາໃນລັກສະນະຂອງມະນຸດ: ແລະເມື່ອຖືກພົບເຫັນໃນຮູບລັກສະນະເປັນມະນຸດ,
ພຣະອົງກໍຖ່ອມພຣະອົງລົງ, ແລະເຊື່ອຟັງຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມຕາຍເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ.
ຟີລິບປອຍ 2:5–9.

ແມ່ນ້ຳຢຳແດນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ “ຜູ້ລົງມາຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່” ແລະ
ແມ່ນ້ຳຢຳແດນເປັນຈຸດເຊືອມຕະຫຼ່າງປະຫວັດສາດ alpha ແລະ omega ຂອງຊົນຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສວນອະງຸ່ນໃຫ້ດູແລຮັກສາ.

ນ້ຳແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພັນຂອງໄມເຊເປັນຕົວແທນຂອງພຣະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງສາມາດໄດ້ຍິນໄດ້
ຖ້າຫາກວ່າຈິດວິນຍານໜຶ່ງພຽງແຕ່ຫັນກັບຄືນ ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນ “ພຣະສຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຂົ້າ,” ແລະ
ພຣະສຽງທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຍິນໃນເວລານັ້ນຄື—ພຣະສຽງແຫ່ງນ້ຳຫຼາຍສາຍ.

ນັບແຕ່ນ້ຳຖ້ວມໃນສະໄໝຂອງໂນອາຈົນເຖິງການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 70 AD, ນ້ຳແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພັນ
ນຖືກນຳສະເໜີໄວ້ເປັນໝູ່ໝາຍລະຫວ່າງທາງສຳລັບປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໝູ່ໝາຍ
ເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດພາຍໃນຂອງປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄື
ໜຶ່ງແສນສີມືນສີພັນຄົນ. ນ້ຳທີ່ຫຼຸ່ມລົງແມ່ນ້ຳຢຳແດນມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກນ້ຳຄ້າງ ແລະ
ຫົມະທັສະສົມຢູ່ໃນພູເຂົາເຮໂມນ ຊຶ່ງເປັນຕົ້ນນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຢຳແດນ.

ບົດເພງຂັ້ນຂອງດາວິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ການທີ່ພົນອັງກຳໄສຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍໃຈເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ
ຊ່າງດີແລະຊ່າງໜ້າຊົມຊື່ນພຽງໃດ! ມັນເໝືອນນ້ຳມັນເຈັມອັນປະເສີດເທິງສີສະ, ທີ່ໄຫຼລົງມາເທິງໜວດ,
ຄືໜວດຂອງອາໂຮນ: ທີ່ໄຫຼລົງມາເຊື່ອບເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານ; ເໝືອນນ້ຳຄ້າງຂອງເຮໂມນ,
ແລະເໝືອນນ້ຳຄ້າງທີ່ລົງມາເທິງພູເຂົາຊີໂອນ: ເພາະທີ່ນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາພຣະພອນ,
ຄືຊີວິດເປັນນິດ. ພຣະຄຳພີເພງສັນລະເສີນ 133:1–3.

ນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນຍັງກໍໃຫ້ເກີດຖ້ຳສັກສິດຂອງ Pan, ຊຶ່ງເປັນສະນ້ຳເລກແຫ່ງໜຶ່ງ ຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນຖ້ຳທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ Panium
ຂອງ Daniel 11:13–15, ແລະໃນ Caesarea Philippi ໃນສະໄໝຂອງເປໂຕ.

ຕົ້ນນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຢຳແດນຍັງກໍໃຫ້ເກີດສະນ້ຳຂອງຊາຕານ ຄືຖ້ຳສັກສິດຂອງ Pan.

ສຽງຂອງນ້ຳຫຼາຍສາຍຊື່ອີກວ່າ ການໄຕ້ແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ລະຫວ່າງພຣະຄຣິດ ແລະ ຊາຕານ
ມີຈຸດກຳເນີດຢູ່ໃນຍອດພູສູງຂອງເຂົາ Hermon.

ແລະເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ເຈົ້າຄືເປໂຕ, ແລະເທິງສິລານີເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຈັກຂອງເຮົາໄວ້;
ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອນຄຣິດຈັກນັ້ນ. ມັດທາຍ 16:18.

ຊື່ “Hermon” ໝາຍເຖິງ “ສັກສິດ, ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຖວາຍໄວ້, ຫຼືແຍກອອກໄວ້ເປັນພິເສດ,”

ແລະເປັນສັນຍາລັກຂອງສະຫວັນ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງນ້ຳທັງປວງ ແລະ

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕາມທີ່ຖືກສະແດງໂດຍ “ປະຕູແຫ່ງນະລົກ,”

ຊຶ່ງເປັນຄຳເອີ້ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງໃຫ້ແກ່ຖ້ຳບູຊາຂອງ Pan ເມື່ອຢູ່ທີ່ Caesarea Philippi. ໃນສະພາບການນັ້ນ
ຊື່ຂອງ Simon Barjona ໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ Peter. Simon ໝາຍເຖິງ ‘ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ,’ ແລະ Barjona ໝາຍເຖິງ
‘ບຸດແຫ່ງນົກເຂົ້າ.’ Simon ເປັນສັນຍາລັກຂອງຈິດວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວສານແຫ່ງບັບຕີສະມາຂອງພຣະເຢຊູ
ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຮູບຂອງນົກເຂົ້າ.

ໃນຖານະເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນຂ່າວສານແຫ່ງບັບຕີສະມາຂອງພຣະ, Peter ຖືກປ່ຽນແປງ, ເປັນຕົວແທນຂອງ 144,000. Peter ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໃນຂະນະທີ່ຢູ່ທີ່ Panium, ຊຶ່ງແມ່ນຂັ້ນສູງສຳລັບການເຖິງສູ່ຫໍຂອງດານເອນບົດທີ່ສືບເອົາ.

ຈາກນັ້ນຂອງເຮມິນ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ—ພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການສະເດັດລົງ—ໄດ້ສືບສູດການເດີນທາງຂອງພຣະອົງທີ່ທະເລຕາຍ. ຈາກສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຊີວິດມີຕົ້ນກຳເນີດ, ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດລົງໄປສູ່ຄວາມຕາຍແຫ່ງໄມ້ກາງແຂນ, ຊຶ່ງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍທະເລຕາຍ. ແນວຊາຍຝັ່ງຂອງທະເລຕາຍເປັນພື້ນດິນທີ່ເປີດເຜີຍຢູ່ຕາມທິສຸດໃນໂລກ. ແມ່ນ້ຳຈໍແດນທີ່ໄຫຼລົງນັ້ນ, ໄຫຼລົງໄປສູ່ລະດັບນ້ຳທີ່ຕາມທິສຸດໃນໂລກ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດລົງໄປສູ່ຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ຈາກນັ້ນແຫ່ງຊີວິດໄປສູ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນພາບແທນການສະເດັດລົງຂອງພຣະຄຣິດຈາກສະຫວັນໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ຫົວຂໍ້ສຳຄັນຕ່າງໆຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພິມຄືວາມກ່ຽວພັນກັບນ້ຳ, ແລະຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພິກໍ່ແມ່ນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນພຣະສຸລະສຽງເໝືອນສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ. ຍິ່ງແພດແຫ່ງບາບີລນນັ້ນນັ້ງຢູ່ເທິງນ້ຳຫຼາຍສາຍ, ແລະນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳຢູ່ເພື່ອຕີກັບແຫ້ງລົງເພື່ອຕຽມທາງໃຫ້ແກ່ບັນດາກະສັດຈາກທົດຕາເວັນອອກ, ແລະພວກພໍ່ຄ້າກັບບັນດາກະສັດກໍຍິນຢູ່ເຕັກແລະຄຳຄວນ ເພາະວ່າເຮືອແຫ່ງທາຊິດໄດ້ຖືກທຳລາຍຢູ່ທາງມາກາງທະເລ, ແລະພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍທີ່ພວກຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມໄດ້ຍອມຮັບເມື່ອພວກເຂົາຊ່ອນຕົນຢູ່ໃຕ້ຄວາມຕົວະນັ້ນ ກໍຖືກຍົກເລີກໂດຍນ້ຳຖ້ວມອັນທົ່ວມລົນແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງສັນຕະປາປາ.

ເມື່ອ ຊິດເຕີໄວທ໌ ອ້າງເຖິງ “ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທັງຫຼາຍແຫ່ງຊີນາ,” ນາງກຳລັງກ່າວເຖິງແມ່ນ້ຳ Tigris ແລະ Euphrates. ສາຍນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດສືບຍ້ອນກັບໄປເຖິງສ່ວນເອເດນ ບ່ອນທີ່ມັນເປັນແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ສາມແລະສາຍທີ່ສີ່ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກເອເດນ.

ແລະຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ສາມແມ່ນ ຮິດເດເກນ; ຊຶ່ງແມ່ນສາຍທີ່ໄຫຼໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງອັດຊີເຮຍ. ແລະແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ສີ່ແມ່ນ ເອຟຣາຕີສ. ປະຖົມມະການ 2:14.

ແມ່ນ້ຳ Hiddekel ຄືແມ່ນ້ຳ Tigris, ແລະແມ່ນ້ຳອອນ ແມ່ນ້ຳ Euphrates ກໍຄືແມ່ນ້ຳ Euphrates ນັ້ນເອງ, ແມ່ນແມ່ວ່ານັກປະຫວັດສາດແລະນັກທະວີທະຍາສະໄໝໃໝ່ຈະບໍ່ເຫັນດີກັບຕາມ. ພວກເຂົາຍິນຍັ້ນວ່າ Ulai ບໍ່ແມ່ນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ແຕ່ເປັນພຽງສອງສິ່ງທີ່ມີມູນສ້າງຂຶ້ນໃນ Persia, ບໍ່ແມ່ນ Shinar. ບັນດາຜູ້ມີອຳນາດທາງມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນຍັງລະບຸອີກວ່າ ແມ່ນ້ຳພຽງສອງສາຍເທົ່ານັ້ນທີ່ສຳຄັນແລະກ່ຽວພັນກັບ Shinar, ຄື Tigris ແລະ Euphrates, ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນຍິ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ Ulai ແລະ Hiddekel ແມ່ນ “ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທັງຫຼາຍຂອງ Shinar.”

ຖ້ອຍຄຳຂອງນາງຜູ້ພະຍາກອນກ່ຽວກັບຂ່າວສານແຫ່ງນັ້ນນັ້ນຂັດຕໍ່ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານສະໄໝໃໝ່ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຄັດຄ້ານຂ່າວສານເລື່ອງນັ້ນຂອງໂນອາ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່ານິມິດທັງສອງທີ່ຖືກແທນດ້ວຍແມ່ນ້ຳສອງສາຍນັ້ນ ກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແລະເພາະສະນັ້ນ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຖືກແທນໄວ້ພາຍໃນນິມິດທັງສອງນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານໂດຍ “ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ສອງສາຍແຫ່ງຊີນາ” ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້. ຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບແມ່ນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນຄືພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ, ເພາະພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນດັ່ງນ້ຳຫຼາຍສາຍ. ແມ່ນ້ຳຕີກິຣິສ ແລະ ຢູເຟຣດ ເປັນຕົວແທນຂອງແກ່ນຫົວຂໍ້ພະຍາກອນອັນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ,

ແລະຄຳພະຍານຂອງແມ່ນ້ຳທັງສອງນັ້ນກ່ຽວເນື່ອງກັບພັນທະສັນຍາທີ່ມີເຊຜູ້ເປັນອາລະພາໄດ້ວາງໄວ້ ຊຶ່ງເປັນພັນທະສັນຍາດຽວກັນກັບທີ່ພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນໂອເມກາໄດ້ຍືນຍັນ.

ໃນຄຳພະຍາກອນ ແມ່ນ້ຳທຸກຄືເປັນຕົວແທນຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສເປັນບາບໂລນ. ໃນຄວາມສຳພັນນີ້ພວກມັນແມ່ນສອງອຳນາດ ຊຶ່ງເຢເຣມີຍາໄດ້ພັນລະນາເປັນສົງໄຕ ຜູ້ຊຶ້ງຈະນຳອານາຈັກຝ່າຍເໜືອໄປສູ່ການເປັນຊະເລືອກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງນຳອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ໄປສູ່ການເປັນຊະເລືອກ.

ອົດສະຣາເອນເປັນເໝືອນແກະທີ່ກະຈັດກະຈາຍ; ສົງໄຕທັງຫຼາຍໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົ້າໃຫ້ໜີ້ໄປ; ກ່ອນອັນ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍໄດ້ກິນກິນເຂົ້າ; ແລະພາຍຫຼັງ ເມືອງກາດເນດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບໂລນນີ້ ໄດ້ຫັກກະດູກຂອງເຂົາ. ເຢເຣມີຍາ 50:17.

ທັງອັດຊີເຣຍ ແລະ ບາບໂລນ

ລ້ວນເປັນສັດຕູຈາກທິດເໜືອເມື່ອພິຈາລະນາສຳພັນກັບອານາຈັກໃດໜຶ່ງຂອງອົສຣາເອນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອປອມ—ຄືອຳນາດສັນຕະປາປາ. ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ ປະເພນີທາງການເມືອງ ແລະ ທາງສາສະໜາຢ່າງດຽວກັນ

ໄດ້ຖືກດຳເນີນໂດຍອຳນາດທັງສອງທິດກັບຂຶ້ນຈາກພື້ນຖານທາງວັດທະນະທຳດຽວກັນ, ແຕ່ວ່າໂຄງສ້າງທາງການເມືອງຂອງອັດຊີເຣຍເນັ້ນໜັກທີ່ການປົກຄອງຝ່າຍລັດ, ໃນຂະນະທີ່ ບາບໂລນເນັ້ນໜັກທີ່ການປົກຄອງຝ່າຍສາສະໜາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍກໍຕາມ. ໂຣມນອກຣີດ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາປາ ໃນບາງລະດັບແມ່ນເໝືອນກັນ, ແຕ່ກະນັ້ນ

ໂຣມນອກຣີດເປັນຕົວແທນຂອງການປົກຄອງຝ່າຍລັດ ແລະ

ໂຣມສັນຕະປາປາເປັນຕົວແທນຂອງການປົກຄອງຝ່າຍສາສະໜາ. ອັດຊີເຣຍ,

ໃນຄວາມສຳພັນຊຶ່ງພະຍາກອນມີຕໍ່ບາບໂລນ, ເປັນອານາຈັກແຫ່ງການປົກຄອງຝ່າຍລັດ, ແລະ

ຕໍ່ມາມີບາບໂລນຊຶ່ງເປັນອຳນາດທີ່ຄ້າຍຄືກັນແຕ່ເນັ້ນໜັກທີ່ການປົກຄອງຝ່າຍສາສະໜາ.

ອັດຊີເຣຍເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມນອກຣີດ ແລະ ບາບໂລນເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມສັນຕະປາປາ.

ອຳນາດທັງສອງນີ້ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຢຽບຍຳລົງເທິງສະຖານນະມັດສະການ ແລະ ກອງພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອັດຊີເຣຍສຳພັນກັບແມ່ນ້ຳທຸກຄື ແລະ ບາບໂລນສຳພັນກັບແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສ.

ນີ້ອະດີດຂອງການທີ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສແຫ້ງລົງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ

ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ແກ່ກະສັດທັງຫຼາຍຈາກທິດຕາເວັນອອກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍພາລະກິດຂອງໄຊຣັດ

ໃນການຜັນນ້ຳຢູເຟຣຕີສອອກ ເພື່ອນຳຄວາມພິນາດລົງມາເໝືອນບາບໂລນ. ບາບໂລນຄືຢູເຟຣຕີສ;

ອັດຊີເຣຍຄືທຸກຄື.

ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຄຳພະຍາກອນໄດ້ພິຈິດໂລກໃນລະຫວ່າງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍລົ້ມລົງ, ແຕ່ການພິຈິດນັ້ນມັກຖືກນຳສະເໜີເປັນດັ່ງນ້ຳຖ້ວມອັນທົ່ວມທົນ.

ເລື່ອງຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໂດຍອັດຊີເຣຍ ແລະ ບາບໂລນ

ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍແມ່ນ້ຳທັງຫຼາຍ ເພາະວ່າເລື່ອງນີ້ຖືກເລົ່າອອກມາໂດຍສຽງຂອງນ້ຳຫຼາຍ.

ແຜ່ນດິນລະຫວ່າງແມ່ນ້ຳສອງສາຍເອີ້ນວ່າ ເມໂຊໂປເຕເມຍ, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ

"ແຜ່ນດິນລະຫວ່າງແມ່ນ້ຳສອງສາຍ." ແມ່ນ້ຳສອງສາຍນັ້ນເປັນສັນຍະລັກແທນອຳນາດຈາກທິດເໜືອ

ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງນຳໃຊ້ເພື່ອຕີສອນປະຊາຊົນຜູ້ຫັນໜ້າຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະອົງ

ໂດຍການກະຈາຍພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ການເປັນເຊລືອ. ໜຶ່ງໃນສາຂານ້ຳຍ່ອຍຂອງສຽງແຫ່ງນ້ຳຫຼາຍສາຍພົບໄດ້ໃນຊື່

"Padanaram," ຊຶ່ງຖືກກ່າວເຖິງພຽງສິບເທື່ອໃນພຣະຄຳພີ.

ການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນສຳພັນກັບພັນທະສັນຍາ ເພາະມັນບົ່ງຊີ້ເຖິງຮາກເລືອດເນື້ອຂອງ ເຮເບກາ

ພັນລະຍາຂອງ ອີຊາກ. ຂໍພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ:

ແລະ ອື່ນໆ ມີອາຍຸສັບພິດ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເສບກາເປັນພັນລະຍາ,
ນາງເປັນບຸດສາວຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ ແຫ່ງປາດານາຣາມ,
ແລະເປັນນ້ອງສາວຂອງລາບານຊາວຊີເຣຍ.

ຈຸດສົນສຸດຂອງສີສິບປີໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເທິງພະຍານສາມປະການຂອງໂມເຊ ເພື່ອນຳໄປສູ່ກາເດັດ, 1863
ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດ. ການສົມລົດຂອງອີຊາກເປັນການສົມລົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ອັນເປັນແບບຢ່າງເຖິງການສົມລົດຂອງພຣະຄຣິດກັບໜັງແສນສີໝົນສີພັນຄົນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຊຶ່ງຄື 1863, ຊຶ່ງຄືກາເດັດ, ຊຶ່ງຄືຈຸດສົນສຸດຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາສີສິບປີ.
ເສບກາເປັນທິດາຂອງຊາວຊີເຣຍຄົນໜັງ ແລະເປັນນ້ອງສາວຂອງລາບານຊາວຊີເຣຍ,
(ຜູ້ຊົງໃນລຸ້ນຖັດໄປຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ໄດ້ລະເມີດພັນທະສັນຍາກັບຢາໂຄບ ບຸດຂອງອີຊາກ.)

ເບທູເອນ ໝາຍເຖິງ "ເຮືອນແຫ່ງຄວາມຮ້າງເບົາ ຫຼືຜູ້ທຳລາຍ" ດັ່ງນັ້ນ ເສບກາຈຶ່ງເປັນທິດາຂອງ
"ເຮືອນແຫ່ງຜູ້ທຳລາຍ." ຊີເຣຍ ໝາຍເຖິງ ດົນແດນເນນິສຽແລະເຟຟຽງ, ແລະ ປາດານາຣາມ ໝາຍເຖິງ
ເມໂຊໂປເຕເມຍ, ຫຼືແຜ່ນດິນລະຫວ່າງ. ເສບກາມາຈາກສາຍເລືອດຂອງຊາວຊີເຣຍ
ຜູ້ຊົງມາຈາກເມໂຊໂປເຕເມຍ ດົນແດນເນນິສຽທຸກຢ່າງ ລະຫວ່າງ "ທຸກຄັ້ງຂອງອັດຊີເຣຍ" ແລະ
"ຢູເຟຣຕີສຂອງບາບີລອນ," ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງສິ່ງໂຕທຸກຢ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ເພື່ອກະຈັດກະຈາຍແກ
ະຜູ້ຫັນເຫຼອກຈາກພຣະອົງຂອງພຣະອົງ.
ເຮືອນແຫ່ງຜູ້ທຳລາຍໄດ້ຖືກເຂົ້າຮ່ວມກັບເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນການສົມລົດຂອງອີຊາກ ແລະ ເສບກາ.
ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງບັງເອີນໃນການກ່າວເຖິງປາດານາຣາມເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແມ່ນແມ່ນ້ຳສອງສາຍນີ້
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນກະສັດຜ່າຍເຫຼືອໃນຄຳພະຍາກອນ ຜູ້ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນນ້ຳຖ້ວມອັນໄຫລລົ້ນ
ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນ ປະຖົມມະການ 25:20.

ຄວາມເກືອມໂຍງຂອງເຮືອນແຫ່ງຄວາມຮ້າງເບົາກັບປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຍັງດຳເນີນຕໍ່
ບາເມືອຢາໂຄບໜີຈາກເອຊາວ ແລະໄປຮອດເຮືອນຂອງລາບານ ລຸງຂອງດົນ
ແລະຫີນໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ສອງຊ່ວງເວລາ ໘ ລະ 2520 ວັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊົງການສົມລົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຄັ້ງຕໍ່ໄປ.
ການສົມລົດໜັງສືສຸດລົງດ້ວຍການກະຈັດກະຈາຍຂອງອານາຈັກອັດສະຣາເອນຜ່າຍເຫຼືອ
ແລະການສົມລົດອີກໜັງສືສຸດລົງດ້ວຍການກະຈັດກະຈາຍຂອງອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້.
ເມື່ອຊ່ວງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍຂອງສອງອານາຈັກນັ້ນສຸດລົງຕາມລຳດັບໃນປີ 1798 ແລະ 1844,
ການສົມລົດທຸກໆໂຄບໄດ້ລຳບາກເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕະຫຼອດສອງຊ່ວງເວລາຂອງ 2520 ນັ້ນກໍໄດ້ສຳເລັດສົມບູນ
ເມື່ອເຈົ້າບ່າວໄດ້ມາຮ່ວມການສົມລົດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ແລ້ວພຣະຄຣິດໄດ້ອະພິເສກກັບເລອາ, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ "ເມື່ອລາວແລະອິດເຫນືອຍ,"
ຫຼືພຣະອົງໄດ້ອະພິເສກກັບຣາເຊນ, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ "ນັກເດີນທາງທິດີ?"
ເລອາແລະຣາເຊນເປັນຕົວແທນຂອງພົມມະຈາຣິທິກຳລັງເດີນທາງສອງຈຳພວກ, ພົມມະຈາຣິຄົນໜັງທີ
"ອ່ອນເມື່ອຍລົງ" ແລະພົມມະຈາຣິອີກຄົນໜັງທີ "ເດີນທາງໄດ້ດີ"
ຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງໄປສູ່ການອະພິເສກກັບຢາໂຄບໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

"ພວກເຂົາມີແສງສະຫວ່າງອັນເຈດີຈຳຕັ້ງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກເຂົາ ຢູ່ໃນຕອນຕົ້ນຂອງເສັ້ນທາງ,
ຊຶ່ງທຸດສະຫວັນອົງໜັງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ 'ສຽງຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ.'
ແສງສະຫວ່າງນີ້ສ້ອງຕະຫຼອດໄປຕາມເສັ້ນທາງ ແລະໃຫ້ແສງແກ່ຕົນຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ສະດຸດ."

"ຖ້າພວກເຂົາຮັກສາສາຍຕາຂອງຕົນໃຫ້ຈັບຈ້ອງຢູ່ພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາພຽງເລັກນ້ອຍ
ແລະຊົງນຳພາພວກເຂົາໄປສູ່ນະຄອນ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດໄພ. ແຕ່ບໍ່ຊ້າ ບາງຄົນກໍເກີດຄວາມອຶດເມື່ອຍ
ແລະເວົ້າວ່າ ນະຄອນນັ້ນຍັງຢູ່ໄກຫຼາຍ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຄາດວ່າຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເຖິງຫີນນີ້ກ່ອນນີ້ແລ້ວ."

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຊົງໝູນໃຈພວກເຂົາໂດຍການຍົກພຣະຫັດຂວາອັນຊົງຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ, ແລະຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງກໍມີແສງສະຫວ່າງອອກມາ ຊຶ່ງສ່ອງແກວ່ງຢູ່ເໜືອຄະນະແອດເດນ, ແລະພວກເຂົາກໍຮູ້ວ່າ ‘ອາເລລູຍາ!’
ຄົນອື່ນໆອີກບາງຄົນໄດ້ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງພວກເຂົາຢ່າງຫຼຸນຫັ້ນ, ແລະເວົ້າວ່າ
ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາອອກມາໄກເຖິງພຽງນີ້.
ແສງສະຫວ່າງທາງຫຼັງພວກເຂົາກໍດັບມອດລົງ, ປະໃຫ້ຕົນຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດສະໜິດຢ່າງສົມບູນ, ແລະພວກເຂົາກໍສະດຸດ, ສູນເສຍພາບເຫັນຂອງໝາຍນັ້ນແລະຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະຕົກລົງຈາກທາງລົງໄປສູ່ໂລກເບື້ອງລຸ່ມທີ່ມືດມົນແລະຊົ່ວຮ້າຍ.” Early Writings, 15.

ໃນປີ 1844, ຂະບວນການ Millerite ແຫ່ງ Philadelphia ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການອະພິເສກ. ການອະພິເສກໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ແຍກຜູ້ນະມັດສະການອອກເປັນສອງຈຳພວກ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Rachel ແລະ Leah. Rachel ເປັນຕົວແທນຂອງຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເດີນທາງຕາມເສັ້ນທາງໄປສູ່ການອະພິເສກໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຢ່າງສຳເລັດ, ແຕ່ຈຳພວກຂອງ Leah ໄດ້ອ່ອນແຮງແລະເມື່ອຍລົງ.
ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກແຍກອອກ ແລະຂະບວນການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ
ຢູ່ຈຸດດຽວກັນກັບທີ່ຂະບວນການທົດສອບຂອງ Midnight Cry ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ການອະພິເສກໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຈາກນັ້ນໄປກໍຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນ ແລະຖືກທົດສອບ.
ການອະພິເສກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນໃນປີ 1846
ແລະຂະບວນການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ໃນປີ 1849 ແລະ 1850
ພຣະອົງໄດ້ຢຸດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອລວບລວມຜູ້ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລານັ້ນ
ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ສອງຂອງຮາບາກຸກໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດ
ຕາມພາບລາງທີ່ສະແດງໄວ້ໂດຍແຜ່ນພຣະບັນຍັດຊຸດທີສອງ. ຫຼັງຈາກໄມເຊໄດ້ຫັກແຜ່ນຊຸດທຳອິດ
ແຜ່ນຈາລຶກຊຸດທີສອງກໍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ. ແຜນພາບປີ 1850 ໄດ້ເຂົ້າມາແທນທີ່ແຜນພາບປີ 1843,
ແລະໃນປີ 1850 ການທົດສອບຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ໃນຖານະເປັນເຈົ້າສາວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ດຳເນີນຕົວໄປສູ່ກາດດັດ ແລະ 1863.

ໃນປີ 1856, ນ້ຳອີກຫຼາຍຈາກແມ່ນ້ຳສອງສາຍໄດ້ໄຫຼຜ່ານບາກກາຂອງ Hiram Edson.
ແສງສະຫວ່າງເກືອບກັບ “ເຈັດເທືອ” ທີ່ມີຜ່ານບາກກາຂອງ Edson ນັ້ນ, ເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກແທນໂດຍ
ແມ່ນ້ຳສອງສາຍທີ່ເລີ່ມຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງມັນທີ່ສົນເອເດນ.
ສວນເອເດນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການກະບົດຂອງມະນຸດຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະເປັນບ່ອນທີ່ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳ Ulai ແລະ Hiddekel ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງມັນ.
ມັນໄຫຼຜ່ານປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ເພາະວ່າສວນນັ້ນ, ອັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການກະບົດ,
ກໍເປັນບ່ອນທີ່ລູກແກະໂຕໜຶ່ງຖືກຂ້າເພື່ອຈັດຫາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມມາແທນໃບໝາກເດຣີທີ່ຢູ່ເທິງ Adam ແລະ Eve.
ປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດລະຫວ່າງ Adam ແລະພຣະເຈົ້າ.
ພັນທະສັນຍານັ້ນທີ່ຖືກແທນໂດຍຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ໄດ້ນຳໄປສູ່ພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກທຳລາຍໂດຍ Adam ແລະ Eve,
ອັນເປັນການເລີ່ມຕົ້ນພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດອັນໃໝ່,
ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ຖືກຂ້າຕັ້ງແຕ່ຮາກຖານຂອງໂລກ
ໄດ້ຈັດຫາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ແກ່ຄູ່ລາຍຍິງທີ່ເປັນອົງກາຍແລະຫຼົງຫາຍນັ້ນ. ແມ່ນ້ຳສອງສາຍທີ່ໄຫຼອອກຈາກສວນນັ້ນ
ໃນທີ່ສຸດກາຍເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງອຳນາດທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເປັນໄມ້ພະຄອນແຫ່ງການຕີສອນຂອງພຣະ
ອົງ.

ໂອ ອັດຊີເຣຍ, ເຈົ້າແມ່ນໄມ້ທັງແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາ,
ແລະໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາກໍແມ່ນຄວາມພໍໃຈອັນແຮງກ້າຂອງເຮົາ.
ເຮົາຈະສົ່ງເຂົາໄປຕັດຕົ້ນປະຊາຊາດທີ່ໜ້າໄຫວ້ຫຼອກ,

ແລະເຮົາຈະມອບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຂົາໄປຕຳຫຼິ້ນຊົນຊາດແຫ່ງຄວາມພິລດຂອງເຮົາ, ໃຫ້ຍຶດເອົາຂອງລົບ, ແລະໃຫ້ຈັບເອົາເຫຍືອ, ແລະໃຫ້ຍຸບຍຳພວກເຂົາລົງດັງຕົນໃນຖະໜົນ. ເອຊາຍາ 10:5, 6.

ແມ່ນ້ຳສອງສາຍນັ້ນໄດ້ໄຫຼອອກຈາກເອເດນເຂົ້າສູ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຮເບກາ ແລະການສົມລົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງນາງກັບອີຊາກ ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຫາຍາໂຄບ ບ່ອນທີ່ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳສອງສາຍນັ້ນຖືກສະແດງເປັນສອງຊ່ອງເວລາຈັດເທືອທົດແຕກຕ່າງກັນ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ແມ່ນ້ຳສອງສາຍດຽວກັນນັ້ນກໍໄຫຼຜ່ານຫົກບົດສຸດທ້າຍຂອງດານເອນ ບ່ອນທີ່ສາມບົດຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳແຕ່ລະສາຍ. ແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກໃນບົດທີຈັດ, ແປດ ແລະ ເກົ້າ ແລະອີກແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກໃນບົດທີສິບ, ສິບເອັດ ແລະ ສິບສອງ.

ບົດທີຈັດ, ແປດ ແລະ ເກົ້າ ຖືກນຳສະເໜີເປັນນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອຸໄລ ແລະ ພຣະຄຣິດຖືກພັນລະນາໃນລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນໃນບົດທີສິບ, ສິບເອັດ ແລະ ສິບສອງ. ໃນນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳທັງສອງ, ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີຜ່ານສາມບົດ—ພຣະຄຣິດຖືກນຳສະເໜີວ່າຊົງປະທັບຢູ່ເທິງນ້ຳ.

ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ານ້ອຍ, ຄືຂ້ານ້ອຍເອງຄືດານເອນ, ໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ ແລະໄດ້ສະແດງອອກຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ແລ້ວ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ມີຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕາມນ້ຳຂ້ານ້ອຍ ມຮຸບຮ່າງຄ້າຍຄືກັນກັບມະນຸດ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງຂອງແມ່ນ້ຳອຸໄລ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນ ແລະກ່າວວ່າ, ກາບຣີເອນ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນີ້ເຂົ້າໃຈນິມິດນັ້ນ. ດານເອນ 8:15, 16.

ນິມິດເຖິງພຣະຄຣິດໃນບົດທີສິບ ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັບນິມິດທີ່ໄດ້ເຫັນໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີໜຶ່ງ, ແລະໃນນິມິດຂອງດານເອນໃນບົດທີແປດ ພາລໄມນີບິະທັບຢູ່ເຫນືອນ້ຳ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ໃນບົດທີສິບສອງ ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານ.

“ໃນເວລາທີ່ຄາບຣີເອນມາຢູ່ມຢາມນັ້ນ, ຜູ້ພະຍາກອນດານເອນບໍ່ສາມາດຮັບຄຳສັ່ງສອນເພີ່ມຕື່ມໄດ້; ແຕ່ສອງສາມປີຕໍ່ມາ, ເມື່ອປາຖະໜາຈະຮູ້ເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບບັນດາເລື່ອງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກອະທິບາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ທ່ານຈົ່ງຕັ້ງໃຈອີກຄັ້ງໜຶ່ງເພື່ອສະແດງອອກແສງສະຫວ່າງແລະສະຕິບັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າ. ‘ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ຄືດານເອນ ໄດ້ໄວ້ທຸກຢູ່ສາມອາທິດຕໍ່ມາ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າອັນໂອຊາ, ຊີນໄຫຼໄຫຼກັບໄດ້ເຂົ້າປາກຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຊິນໂລມກາຍເລີຍ.... ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານ, ແອວຂອງທ່ານຄາດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດແຫ່ງອຸຸຟາດ. ກາຍຂອງທ່ານກໍເໝືອນດັ່ງແກ້ວເບຣິນ, ໃບໜ້າຂອງທ່ານດັ່ງແສງຟ້າແລບ, ຕາຂອງທ່ານເປັນດັ່ງດວງໄຟ, ແຂນແລະຕີນຂອງທ່ານເໝືອນທອງສຳລິດຂັດເງິນ, ແລະສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານກໍດັ່ງສຽງຂອງຝູງຊົນອັນຫຼວງຫຼາຍ.”

“ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ດານຽນນັ້ນ ມີໃຊ້ຜູ້ໃດອັນນອກຈາກພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ຄຳພັນນານຄ້າຍຄືກັບທີ່ໄດ້ຮັບ ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງສຳແດງພຣະອົງແກ່ລາວເທິງເກາະປາດໂມສ. ບັດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາສະເດັດມາພ້ອມກັບຜູ້ສັ່ງຂ່າວສານແຫ່ງສະຫວັນອີກຕົນໜຶ່ງ ເພື່ອສອນດານຽນເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ່ທຸກຢູ່ອັນຢູ່ພາຍຫຼັງ. ຄວາມຮູ້ນີ້ໄດ້ປະທານແກ່ດານຽນ ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໂດຍການດົນໃຈ ເພື່ອພວກເຮົາຜູ້ຊົງປາຍສຸດຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.” Review and Herald, February 8, 1881.

ໃນນິມິດແມ່ນ້ຳຮີດເດເກນຂອງພຣະຄຣິດໃນບົດທີສິບ, ພຣະຄຣິດຊົງປະທັບຢູ່ເທິງນ້ຳ ແລະຊົງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານ, ແລະໃນນິມິດອຸໄລ ພຣະອົງກໍຊົງປະທັບຢູ່ເທິງນ້ຳເຊັ່ນກັນ. ນິມິດໃນພຣະນິມິດ 1

ສອດຄ່ອງກັບນິມົດທຶກສະແດງໃນນິມົດອຸໄລ ແລະ ຮີດເດເກນ, ບ່ອນທີ່ຊີວິດສະເຕີໄວທ໌ ລະບຸວ່າ ພຣະອົງແມ່ນ “ບໍ່ແມ່ນຜູ້ອື່ນໃດນອກຈາກພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.” ເມື່ອນາງລະບຸທຸດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດ 10 ນາງກ່າວວ່າ ທຸດສະຫວັນອົງນັ້ນແມ່ນ “ບໍ່ແມ່ນຜູ້ອື່ນໃດນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ.” ທຸດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດ 10 ຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະປະຕິຍານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ, ອັນເຊື່ອມໂຍງກັບນິມົດເຖິງພຣະຄຣິດໃນບົດທີ 12 ຜູ້ຊົງຍົກພຣະຫັດທັງສອງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະປະຕິຍານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ໃນພຣະນິມົດ 10 ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ເທິງທັງນ້ຳ ແລະ ແຜ່ນດິນ.

ສົງເທີຢູ່ “ລະຫວ່າງຝັງທັງສອງ” ຂອງແມ່ນ້ຳກໍ່ຄືນີ້, ແລະດານເຮັດໄດ້ຍິນ
“ສຽງຂອງມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຝັງທັງສອງ,” ດັ່ງນັ້ນສຽງນັ້ນຈຶ່ງມາຈາກຊາຍຜູ້ຢູ່ເທິງນ້ຳ,
ແລະສຽງນັ້ນກໍ່ເປັນສຽງແຫ່ງນ້ຳຫຼາຍຂອງແມ່ນ້ຳອຸລາຍ.

ແລະໃນວັນທີ່ຊາວສະໄໝເຫຼົ່າເຫຼົ້າອື່ນ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ຊຶ່ງແມ່ນແມ່ນ້ຳຮີດເດເກນ;
ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຖິງຕາຂຶ້ນແລະເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານ,
ແອວຂອງທ່ານຄາດໄວ້ດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດຈາກອຸຟາດ: ກາຍຂອງທ່ານກໍ່ຄຳຍັດຖະບຣົນ,
ແລະໃບໜ້າຂອງທ່ານດັ່ງລັກສະນະຂອງຟ້າແມບ, ດວງຕາຂອງທ່ານດັ່ງຄົມໄຟ,
ແລະແຂນທັງສອງພ້ອມທັງຕີນທັງສອງຂອງທ່ານມີສີດັ່ງທອງເຫຼືອງຂັດມັນ,
ແລະສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານກໍ່ຄຳຍັດຖະບຣົນສຽງຂອງຝຸງຊົນເປັນອັນຫຼາຍ. ...

ແຕ່ທ່ານ, ໂອ ດານເຮັດ, ຈົ່ງບົດຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະຜະນຶກໜັງສືນັ້ນ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ:
ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມເພີດຂຶ້ນ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າ ດານເຮັດ ໄດ້ເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງແມ່,
ມີອີກສອງຄົນຢືນຢູ່, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຝັ່ງຂອງແມ່ນ້ຳ ແລະອີກຄົນໜຶ່ງຢູ່ຝັ່ງນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳ.
ແລະຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຊາຍຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມປ່ານ, ຜູ້ຢູ່ເຫຼົ່ານີ້ແຫ່ງແມ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ,
“ເຫດອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ຈະສົນສຸດເມື່ອໃດ?” ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຊາຍຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມປ່ານ,
ຜູ້ຢູ່ເຫຼົ່ານີ້ແຫ່ງແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ເມື່ອລາວໄດ້ຍົກມືຂວາ ແລະມືຊ້າຍຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ,
ແລະໄດ້ສຳບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດວ່າ, “ຈະເປັນເວລາໜຶ່ງ, ສອງເວລາ, ແລະເຄັ່ງເວລາ;
ແລະເມື່ອລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງຊົນບໍລິສຸດກະຈັດກະຈາຍຈົນສຳເລັດ, ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະສຳເລັດ.”

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ: ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ໂອ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຸດຈົບຂອງສົງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຢ່າງໃດ? ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ດານເຮັດ,
ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖິງ: ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຖືກບົດໄວ້ ແລະ ປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ.
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວສະອາດ, ແລະ ຖືກທົດລອງ;
ແຕ່ຄົນຊົ່ວຈະປະພຶດຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໄປ: ແລະບໍ່ມີຄົນຊົ່ວໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.
ດານເຮັດ 10:4-6; 12:4-10.

ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທັງຫຼາຍແຫ່ງຊົນນ້ຳ ດັ່ງທີ່ຊີວິດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ,
ຕ່າງກໍ່ຜູກພັນຢູ່ກັບນິມົດທີ່ພຣະຄຣິດປະທັບຢູ່ເທິງນ້ຳແລະກຳລັງຕັດ,
ເພາະພຣະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນດັ່ງສຽງແຫ່ງນ້ຳຫຼາຍສາຍ. ໃນນິມົດທັງສອງ ມີການຖາມຄຳຖາມວ່າ
“ອີກດົນປານໃດ”. ແມ່ນ້ຳທັງສອງນີ້ຍັງຖືກນຳສະເໜີໃນ “ຄຳຖາມແລະຄຳຕອບ”
ຂອງດານເຮັດໃນບົດທີ່ແບດ, ຊຶ່ງເປັນເສົາຫຼັກແລະຮາກຖານສຳຄັນກາງຂອງອັດເວັນຕົສົມ. ທີ່ນັ້ນ
ແມ່ນ້ຳທັງສອງເປັນສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດເວລາ”
ແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍແລະການຢຽບຢາລົງຂອງທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະຟົນໄຟ.
ແມ່ນ້ຳທັງສອງໄດ້ປະຕິບັດບົດບາດຂອງມັນໃນຖານະເປັນໄມ້ເທົ່າແຫ່ງການຕີສອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລ້ວຈາກນັ້ນຈຶ່ງໄຫຼເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດມົນເລີໄລທ໌ຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ບ່ອນທີ່ William Miller
ໄດ້ຄົ້ນພົບອັນມະນີພະຍາກອນແມັດທຳອິດຂອງລາວ, ຊຶ່ງກໍ່ຄືເສັ້ນຂອງ “ເຈັດເວລາ” ໃນພຣະທຳເລວີນິຕິບັນຍັດ

ບົດ 26. ແມ່ນ້ຳທັງສອງເປັນຕົວແທນຂອງການກະຈັດກະຈາຍສອງຄັ້ງເປັນເວລາ 2520 ປີ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໂດຍສົງໂຕສອງຕົວຄື ອັດຊີເຣຍ ແລະ ບາບໂລນ, ຜູ້ຊົງຖືກນຳສະເໜີໂດຍແມ່ນ້ຳ Tigris ແລະ Euphrates, ແລະແນ່ນອນຍັງໂດຍ Leah ແລະ Rachel, ຫຼານສາວຂອງ Rebekah, ຜູ້ທີ່ການສົມຮົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ກົດຂຶ້ນເມື່ອ Isaac ອາຍຸສືບສົບດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນ Genesis 2520.

ມີເລີ່ມໄດ້ນຳສະເໜີພຽງແຕ່ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ "ເຈດີເທຣີ" ຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ຄຳຊົງດາ ເທຣີນັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນ 2300 ປີໃນປີ 1844. ໃນປີ 1856, "ເຫຼືອຂະໜົນໃໝ່" ຂອງ "ເຈດີເທຣີ" ໄດ້ຊີ້ບອກການກະຈັດກະຈາຍອັນດຽວກັນນັ້ນເໝືອນອານາຈັກຝ່າຍເຫຼືອ ໂດຍສົມສຸດລົງໃນປີ 1798. ໃນຖານະເປັນການຄົ້ນພົບທາງຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງ William Miller, ນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳ Euphrates ໄດ້ມາເຖິງໃນຖານະຄຳສອນອັນອາລະພາໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳ Ulai ໄດ້ມາເຖິງພ້ອມກັບທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ການຄົ້ນພົບອັນອາລະພາຂອງ Miller ແມ່ນເຈດີເທຣີທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳ Ulai ແລະການຄົ້ນພົບອັນໂອເມກາຂອງ Hiram Edson ແມ່ນເຈດີເທຣີທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳ Hiddekel.

2520 ເປັນຕົວແທນໄລຍະເວລາຂອງຊ່ວງໜຶ່ງທີ່ເທຣີກັນສຳລັບແຕ່ລະອານາຈັກ, ແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດຫ່າງກັນສືບສົບໜັກໜີ້. ປີ 1798 ໝາຍເຖິງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ ແລະການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14. ປີ 1798 ແມ່ນການສຳເລັດຄົບຂອງ 2520 ປີແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາເໝືອນອານາຈັກຝ່າຍເຫຼືອໂດຍສົງໂຕແຫ່ງອັດຊີເຣຍ. ປີ 1844 ແມ່ນການສຳເລັດຄົບຂອງ "ເຈດີເວລາ" ທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາເໝືອນອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ ແລະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງໂຕແຫ່ງບາບໂລນ. ແມ່ນ້ຳທັງສອງເປັນດັ່ງບຸກເອີ້ນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການມາຮອດຂອງອົງທີສາມໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ເມື່ອທັງແກກທິເຈດີ ແລະແກກຢູບວິ ໄດ້ຖືກເປົ່າຂຶ້ນໃນວັນລົບລ້າງບາບແບບຕົວຈິງ.

ແລ້ວເຈົ້າຈົງໃຫ້ເປົ່າແກກຢູບວິໃນວັນທີສິບແຫ່ງເດືອນທີເຈດີ; ໃນວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ
ພວກເຈົ້າຈົງໃຫ້ເປົ່າແກກໄປທົດແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ. ລະບຽບພວກປະໂລຫິດ 25:9.

ການເປົ່າແກກສຽງຄັ້ງທີເຈດີເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນການຮວມພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງເຂົ້າກັບຄວາມເປັນມະນຸດ, ແລະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 2300 ປີແຫ່ງນິມົດແມ່ນ້ຳ Ulai, ແລະການເປົ່າແກກ Jubilee ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາເລື່ອງແຜ່ນດິນທີ່ໄດ້ຖືກລະເມີດ ແລະນຳມາເຖິງເໝືອນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງດານເອີ້ນວ່າຄຳສາບແຊ່ງ ແລະຄຳປະຕິຍານຂອງໂມເຊ, ແລະຊົງໂມເຊເອີ້ນວ່າ "ຂໍພິພາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ."

ແມ່ນແລ້ວ, ອົດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ວ່າລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນເຖິງຂຶ້ນໄດ້ຫັນຫນ້າໄປ, ເພື່ອຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ; ເພາະສະນັ້ນ ຄຳສາບແຊ່ງໄດ້ຖືກເທລົງເທິງພວກເຮົາ, ແລະຄຳສາບານທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດບັນຍັດຂອງໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ. ດານເອີ້ນ 9:11

"ຄຳສາບແຊ່ງ" ແລະ "ຄຳສາບານ" ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ "ໃນກົດບັນຍັດຂອງໂມເຊ" ຄື "ເຈດີເທຣີ" ໃນພຣະທຳເລວີວິນັຍ ບົດ 26. ຄຳທີ່ຖືກແປເປັນ "ຄຳສາບານ" ນັ້ນ ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮັດດຽວກັນກັບຄຳທີ່ໃນພຣະທຳເລວີວິນັຍຖືກແປວ່າ "ເຈດີເທຣີ." ຄຳສາບແຊ່ງອັນເນື່ອງມາຈາກການລະເມີດຄຳສາບານແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນບົດ 25 ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດ 26 ບ່ອນທີ່ໂມເຊລະບຸຄຳສາບແຊ່ງນັ້ນວ່າເປັນ "ການໂຕ້ຖຽງແຫ່ງພັນທະສັນຍາ."

ແລ້ວເຮົາກໍຈະດຳເນີນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າເຊັ່ນກັນ, ແລະຈະລົງໂທດເຈົ້າອີກເຈັດເທົ່າເພາະບາບຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຮົາຈະນຳດາບມາເໜືອເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະລ້າງແຄ້ນເພາະການລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ:
ແລະເມື່ອເຈົ້າຖືກຮວບຮວມຢູ່ພາຍໃນບັນດາເມືອງຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈະສົ່ງໂລກລະບາດເຂົ້າມາທຳມາກາງເຈົ້າ;
ແລະເຈົ້າຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູ ພຣະນີຕິບັນຍັດ 26:24, 25.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳດາບຂອງສົງໂຕແຫ່ງອັດຊີເຣຍມາເໜືອອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ເພື່ອ "ລົງໂທດ" ພວກເຂົາ
ໂດຍມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນ "ມືຂອງສັດຕູ" ໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ສີສິບຫົກປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄຳສາບແລ້ງຂອງໄມເຊ.
ຄຳສາບແລ້ງຂອງໄມເຊແມ່ນຂໍ້ພິພາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ຕະຫຼອດສີສິບຫົກປີ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສົງໂຕແຫ່ງເມໂຊໂປເຕເມຍເພື່ອກຳຈັດແລະຢຽບຢຳກອງພົນລົງ.
ເມື່ອສົນສຸດໄລຍະສີສິບຫົກປີນັ້ນ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ທຳລາຍສະຖານບໍລິສຸດ.
ກອງພົນຕາມຄຳຖາມຂອງດານເອນໃນຂໍ້ສືບສາມຂອງດານເອນບົດທີ໔ເປດ
ໄດ້ຖືກກົດຂີ່ເປັນທາດໂດຍສັດຕູຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄລຍະສີສິບຫົກປີ
ຊຶ່ງສົນສຸດລົງດ້ວຍການທຳລາຍສະຖານບໍລິສຸດ ອັນເປັນອີກຫົວຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ຈະຖືກຢຽບຢຳລົງໃນຂໍ້ສືບສາມ.
ເມື່ອແມ່ນ້ຳເຫຼົ້ານັ້ນໄປເຖິງປີ 1798 ແລະ 1844 ຕາມລຳດັບ
ກອງພົນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າເປັນພຣະວິຫານ ເພາະກອງພົນນັ້ນແມ່ນກາຍ
ແລະກາຍນັ້ນແມ່ນພຣະວິຫານ. ເມື່ອສົນສຸດໄລຍະນັ້ນ ພຣະວິຫານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕະຫຼອດສີສິບຫົກປີນັ້ນ
ຈະຕ້ອງຮ່ວມເຂົ້າກັບພຣະວິຫານຝ່າຍສະຫວັນ ໃນການສົມຮົດລະຫວ່າງພຣະພາວະກັບມະນຸດຊາດ.
ການສົມຮົດແມ່ນລະຫວ່າງພຣະວິຫານສອງແຫ່ງ ແລະສົງທິພຣະເຈົ້າຊົງຜູກພັນເຂົ້າດ້ວຍກັນນັ້ນ
ບໍ່ຄວນຖືກແຍກອອກ.

ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຕີກີຣິໄດ້ມາເຖິງປີ 1798 ແລະນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕິໄດ້ມາເຖິງປີ 1844.
ກ່ອນການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມພຽງເລັກນ້ອຍ, ທູດສະຫວັນອົງທີສອງໄດ້ມາເຖິງ,
ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນໃນການປະຊຸມຄຳຍທິ Exeter, New Hampshire ໃນວັນທີ 12–17 ສິງຫາ 1844,
ຂ້າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນໄດ້ຖືກເທລົງມາ. Exeter ຫມາຍຄວາມວ່າ "ບ້ອມປາການແຫ່ງນ້ຳ,"
ແລະໃນການປະຊຸມຄຳຍທິ ຍັງມີການປະຊຸມປອມອີກການໜຶ່ງຖືກຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນອັນ, ໂດຍກຸ່ມຄົນຈາກ
Watertown, Massachusetts. ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດຢູ່ໃນເອເດນ, ຕາມທີ່ Sister White ໄດ້ກ່າວໄວ້,
ກຳລັງຈະຖືກກະຈາຍອອກໄປດັ່ງ "ຄົນຍັກ" ທົ່ວຕາມແນວຝັ່ງທະເລຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດ.
ແຜ່ນດິນໄຫວຊຶ່ງໄດ້ກະຕຸ້ນຄົນຍັກນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນສວນເອເດນ ເມື່ອຊາຕານໄດ້ພິຈິດມະນຸດຊາດ,
ເຮັດໃຫ້ເກີດການສັນສະເທືອນດັ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃນເອເດນ
ຊຶ່ງຄືນຂອງມັນໄດ້ແຜ່ໄປເຖິງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມັນເລີຍ.
ຄົນຍັກນັ້ນໄຫຼຖ້ວມເຂົ້າສູ່ສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນໃນປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ,
ແລະຄົນທີ່ໄດ້ລົ້ມຕົນຈາກແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງບາບຂອງອາດາມ
ກໍໄປເຖິງແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11.

ພຣະສຽງຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນພຣະສຽງແຫ່ງນ້ຳຫຼາຍສາຍ, ແລະນ້ຳເຫຼົ້ານັ້ນເມື່ອລວມກັນແລ້ວ
ກໍປະກອບເປັນຂ້າວສານແຫ່ງພົນປາຍ. ອີຊາຢາ ແລະ ບຸດຂອງທ່ານ ເຊອາຣຢາລູບ
ກຳລັງຍືນຢູ່ໃນຂໍ້ສືບສາມຂອງບົດທີ 11 ທີ່ໜ້າຂອງນ້ຳແຫ່ງທ່ານນ້ຳເທິງ,
ນຳສະເໜີຂ້າວສານແຫ່ງພົນປາຍໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ. ທີ່ນັ້ນ
ຄຳປະກາດຂອງອີຊາຢາຕໍ່ກະສັດອາຮາດຜູ້ໃຊ້ຈຳແລະຊົ່ວຮ້າຍ ກໍຄືວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳນ້ຳແຫ່ງອັດຊີເຣຍ ຄືກະສັດເຊນນາເຄຣຣີ ມາເໜືອອາຮາດ ແລະ
ນ້ຳຂອງທ່ານຈະໄຫຼຂຶ້ນຈົນຮອດຄໍ.

ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບຂ້າມອ້ອຍອົກຄົງໜຶ່ງວ່າ,
“ເພາະວ່າຊົນຊາດນັ້ນປະຕິເສດນ້ຳແຫ່ງຊີວິດອາທິຕິຢ່າງແຜ່ວເບົາ ແລະປະຕິຍົນດີໃນເຮຊົນ
ແລະບຸດຂອງເຮມາລິຍາ; ດັ່ງນັ້ນ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ
ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງນຳນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳອັນແຮງກັ້ນແລະຫຼວງຫຼາຍຂຶ້ນມາເໝືອນພວກເຂົາ ຄື
ກະສັດແຫ່ງອັດຊິເຣຍ ແລະສະຫງ່າຮາສີທັງສົນຂອງທ່ານ; ແລະທ່ານຈະຂຶ້ນລົ້ນເໝືອນລຳນ້ຳທັງປວງຂອງຕົນ
ແລະຖ້ວມຂ້າມຝັ່ງທັງຫມົດຂອງຕົນ: ແລະທ່ານຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຢູດາ;
ທ່ານຈະຖ້ວມລົ້ນແລະທະລັກຂ້າມໄປ, ມັນຈະຂຶ້ນເຖິງແມ່ນຄໍ;
ແລະການແຜ່ອອກແຫ່ງບົກຂອງມັນຈະຕັ້ມຄວາມກວ້າງແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ໂອ ອິມມານູເອນ.”
ອີສະຍາ 8:5-8.

ອາຫາດໄດ້ປະຕິເສດນ້ຳທິພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ “ສົງ” ມາ, ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ “ສົງ”
ນ້ຳແຫ່ງອັດຊິເຣຍມາສູ່ອາຫາດ. ອາຫາດໄດ້ “ຊົນຊົມ” ໃນພັນທະມົດຂອງ “ເຮຊົນ ແລະ ບຸດຂອງເຮມາລິຍາ.”
ອາຫາດ “ຊົນຊົມ” ໃນຂ່າວສານຜົນປາຍປີອັນປອມທຶກິກເປັນຕົວແທນໂດຍເຮຊົນ ແລະ ບຸດຂອງເຮມາລິຍາ.

ເຮຊົນ ແລະ ບຸດຂອງເຮມາລິຍາ, ຜູ້ຊົງຄົງເປັນກາ ກະສັດແຫ່ງອານາຈັກເໜືອ,
ເປັນຕົວແທນຂອງການປອມແປງຂອງອີຊາຢາ ແລະ ບຸດຂອງທ່ານ. ກະສັດອາຮາດຜູ້ໂງ່ຈ້າ ແລະ ຊົວຮ້າຍ
“ຊົນຊົມຍົນດີ” ຢູ່ໃນພັນທະມົດຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົບເຜົ່າເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊິເຣຍ,
ອັນເປັນແບບຂອງຄວາມສຳພັນອັນຜິດກົດໝາຍລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກ ແລະ
ລັດໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ອາຮາດຊົນຊົມຍົນດີ, ເພາະຄວາມລະອາຍ ແລະ
ຄວາມຍົນດີແມ່ນອາລົມສອງຢ່າງທີ່ກົງກັນຂ້າມ ຊົງການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳມາໃຊ້ເພື່ອກ່າວແກ່ຜູ້ທັງຫຼາຍ
ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນການໂຕ້ວາທຂອງຜົນປາຍ. ເມື່ອເຮມາລິຍາໄດ້ກິນປຶ້ມນ້ອຍນັ້ນ ມັນເປັນຄວາມຊົນຊົມ
ແລະ ຄວາມຍົນດີແຫ່ງໃຈຂອງທ່ານ, ແລະ ໂຢເອນແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນລະອາຍ. ອາຮາດ, ໃນຖານະເປັນຄົນລາໂອດິເຊຍ, ແມ່ນຕາບອດ,
ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງກຳລັງຊົນຊົມຍົນດີໃນຂ່າວສານເລື່ອງນ້ອຍປອມ ແລະ
ປະຕິເສດຂ່າວສານເລື່ອງນ້ອຍແທ້ຂອງອີຊາຢາ. ທ່ານຄວນຈະລະອາຍເພາະໄວ້ວາງໃຈໃນຂ່າວສານຜົນປາຍອັນ
ປອມທຶກິກເປັນຕົວແທນໂດຍນ້ຳຖ້ວມຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ, ແຕ່ທ່ານໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງຊີວິດອາ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງຊີວິດອາໃນເອຊາຢາ ບົດ 8 ແມ່ນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຜົນປາຍ.
ສະລະຂອງຊີວິດອາໄດ້ຖືກລະບຸໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ວ່າເປັນສະລະຂອງສີ່ລອາມ. ໃນພາສາເຮັບເຮີ ຫຼືພາສາກຣີກ
ຄຳນັ້ນມາຍວ່າ “ຖືກສົງ.” ເປັນການສົມຄວນທີ່ພຣະຄຣິດຈະຈາກໄປ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ “ສົງ”
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເອຊາຢາ ແລະ ອາຮາດ ຢູ່ທີ່ສະລະຊີວິດອາ, ແລະການທົດສອບນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງວ່າ
ຈະມີຄວາມເຊື່ອໃນສະລະຊີວິດອາ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອຊາຢາ ແລະ ບຸດຂອງລາວ, ຫຼື
ຈະມີຄວາມເຊື່ອໃນເຮຊົນ ແລະ ບຸດຂອງເຮມາລິຍາ? ອາຮາດກຳລັງເລືອກລະຫວ່າງນ້ຳສອງຢ່າງ, ຄື
ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດອາ ຫຼືນ້ຳຂອງກະສັດແຫ່ງອັດຊິເຣຍ. ອາຮາດໄດ້ຊົນຊົມຢູ່ໃນພັນທະມົດ ແລະ
ຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຮຊົນ ແລະ ບຸດຂອງເຮມາລິຍາ, ແລະເພາະສະນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງຄວາມຮ້າງເບົາ ແທນທີ່ຈະໄດ້ຮັບນ້ຳທີ່ໄຫຼຢ່າງອ່ອນໄຫວໃນຍາມພິພາກສາຂອງລາວ.
ການພິພາກສາຂອງລາວເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອໄຫຼຖ້ວມທົ່ວທັງໂລກເໝືອນດັ່ງນ້ຳຖ້ວມ.
ສົງນີ້ກົດຂຶ້ນນັບແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນຕົ້ນໄປ,
ເມື່ອນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນກຳລັງກວາດຜ່ານໂລກເຊັ່ນກັນ.

ອາຮາດໄດ້ຊົນຊົມຍົນດີໃນພັນທະມົດຂອງສົບເຜົ່າທາງເໜືອແລະຊິເຣຍ,
ແລະເພາະສະນັ້ນກໍຊົນຊົມຍົນດີໃນຂ່າວສານທີ່ປະສົມປະສານຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ,
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍທຸກພັນທະມົດອັນຜິດກົດໝາຍທີ່ພົບໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອີຊາຢາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຝ່າຍຟີລາເດນເຟຍ ແລະ ອາຮາດເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຝ່າຍລາໂອດີຊຍ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເຊື່ອມໂຍງຄຳພະຍານຂອງອີຊາຢາເຂົ້າກັບຂອງພຣະອົງເອງ
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັກສາຄົນຕາບອດຜູ້ໜຶ່ງ, ຄືຜູ້ຝ່າຍລາໂອດີຊຍ, ທີ່ສະໜັສໄລອາມ.

ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຜ່ານໄປນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຕາບອດມາແຕ່ກ່າວເນດ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ທຸນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈານ, ຜູ້ໃດໄດ້ຮັດບາບ, ຄົນນີ້ ຫຼື
ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາເກີດມາຕາບອດ?"

ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, "ຊາຍຄົນນີ້ກໍໄດ້ຮັດບາບ ຫຼືມີດາມານດາຂອງເຂົາກໍໄດ້ຮັດບາບ;
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະກິດຕົກຂອງພຣະເຈົ້າບາກດີຢ່າງແຈ້ງໃນຕົວເຂົາ.
ເຮົາຕ້ອງກະທຳພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງສົ່ງເຮົາມາ ໃນຂະນະທີ່ຍັງເປັນກາງວັນ; ກາງຄືນກຳລັງມາ,
ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດກະທຳງານໄດ້. ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງຢູ່ໃນໂລກ, ເຮົາເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ."
ເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ພຣະອົງກໍຖົມລົງເທິງພື້ນດິນ, ແລະເຮັດເປັນດິນດົມດ້ວຍນ້ຳລາຍ,
ແລ້ວຊົງທາດິນດົມນັ້ນທີ່ຕາຂອງຄົນຕາບອດ, ແລະຕັດກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປລ້າງທີສະໜັສໄລອາມ"
(ຊົງແບບວ່າ, ຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງມາ). ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໄປລ້າງ ແລະກັບຄືນມາດ້ວຍການເຫັນໄດ້.

ເຫດສະນັ້ນ ພວກເພືອນບ້ານ ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ກ່ອນເຄີຍເຫັນລາວວ່າເປັນຄົນຕາບອດ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
"ຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຄີຍນັ່ງຂຶ້ນຢູ່ດອກຫລັກ?" ບາງຄົນເວົ້າວ່າ, "ແມ່ນລາວນັ້ນແຫຼ້"; ຄົນອື່ນໆ ເວົ້າວ່າ,
"ລາວຄ້າຍກັບຄົນນັ້ນ." ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, "ແມ່ນຂ້ອຍເອງ." ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ,
"ຕາຂອງທ່ານຖືກເປີດອອກໄດ້ຢ່າງໃດ?"

ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຮັດຂີ້ຕົມ, ແລະໄດ້ຊະໂລມຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແລ້ວກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງໄປທີສະໜັສໄລອາມ ແລະລ້າງເສຍ; ແລະຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ໄປລ້າງ,
ແລະຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ເຫັນ. ໂຍຮັນ 9:1-11.

ຊາຍຕາບອດພ້ອມກັບກະສັດອາຮາດຜູ້ໃໝ່ເຂົາ ແລະ ຊົວຮ້າຍ
ຖືກທົດສອບວ່າຈະວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງຕົນໃນສະໜັສໄລອາມ ຫຼືໃນກະແສນ້ຳຖ້ວມຂອງອັດຊີເຣຍ.
ຊາຍຕາບອດຮູ້ວ່າຕົນເອງຕາບອດ, ແຕ່ອາຮາດນັ້ນຮັ່ງມີ, ເພີ່ມພູມດ້ວຍຊັບສົມ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການສົ່ງໃດເລີຍ.
ອາຮາດແມ່ນພົມມະຈາລໄງ່ທີ່ຍື່ນຂ້າງສະໜ້າແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ, ແລະ ຊາຍຕາບອດເປັນພົມມະຈາລົມປີ້ນຍາ.
ນ້ຳທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກ, ຫຼືນ້ຳທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກອັດຊີເຣຍ ແມ່ນບົດທົດສອບ.

ສະນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ນ້ຳຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ນ້ຳກັນ, ແລະໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ
ສະນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ສາຍນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ, ຫວ້ຍ, ທະເລ, ມະຫາສະໝຸດ, ໜອງ, ຜົນ ແລະ ນ້ຳຄ້າງ ອັນເປັນ "ນ້ຳ"
ທັງປວງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດ ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ນ້ຳກັນ.
ສະນັ້ນຂອງຜົນປາຍຖືກກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍນ້ຳທີ່ໄຫລມາຈາກສະໜ້າເທິງ.
ສະນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍໃນບໍລິບົດຂອງການທົດສອບ.
ອາຮາດໄດ້ປະຕິເສດນ້ຳທີ່ໄຫລຢ່າງອ່ອນໄຫວ, ແຕ່ຄົນຕາບອດນັ້ນໄດ້ຊອບຟັງຕ່າງສານທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບສະໜ້າ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳພຣະພາບຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງບາງສ່ວນ, ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ດ້ວຍ "ນ້ຳລາຍ,"
ມາປະສົມກັບດິນໜຽວ,
ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການຮວມເຂົ້າກັນລະຫວ່າງພຣະພາບຄວາມເປັນພຣະກັບມະນຸດສະພາບ
ຊຶ່ງພຣະຄຣິດຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖົມລົງໃນດິນ ແລະຜະສົມນ້ຳລາຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນຕົມ.
ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຂ່າວສານແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າ ແລະມະນຸດສະພາບ
ເພື່ອຊະໂລມຕາຂອງຄົນຕາບອດ.
ຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າ ແລະມະນຸດສະພາບ

ຄືຂ່າວສານຂອງປີ 1888, ແລະມັນຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອປ່ຽນແປງບຸກຄົນໜຶ່ງຈາກສະພາບຂອງລາໂອດີເຊຍ ໄປສູ່ສະພາບຂອງຟີລາເດນເຟຍ. ແຕ່ຂ່າວສານນັ້ນຕ້ອງອາໄສການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມະນຸດ. ພວກເຂົາຕ້ອງໄປທຶສະນັ້ ແລ້ວຈຶ່ງລ້າງ.

ທຸກຄົນໄດ້ຮັດບາບ ແລະ ຂາດຈາກພຣະສົມສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ ຊາຍຕາບອດຄົນນັ້ນ ແລະ ບົດາມານດາຂອງເຂົາໄດ້ຮັດບາບ.

ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າຢັກຄໍາຖາມເລື່ອງການກ່າວໂທດອອກຈາກສະພາບຕາບອດຂອງຊາຍຄົນນັ້ນ, ແລະ ຊົງລະບຸເຂົ້າວ່າເປັນຊາຍຜູ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອຖວາຍພຣະສົມໃດກໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມະນຸດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ ຜູ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ວ່າ

“ພຣະລາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກສະແດງໃຫ້ບຳກົດ” ນັ້ນ ຄື ທຸງສັນຍານ,

ຊຶ່ງປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍຊາຍແລະຍິງຜູ້ໄດ້ຍ້າຍຜ່ານຈາກ Laodicea ໄປສູ່ Philadelphia.

ທຸງສັນຍານແມ່ນບ່ອນທີ່ພຣະລາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສະແດງໃຫ້ບຳກົດ,

ເພາະວ່າພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງຄືການຮວມເອົາຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າເຂົ້າກັບມະນຸດຊາດ

(ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂີ້ຕົມທຶທາລົງນັ້ນ), ແລະ ຖ້ວຍລາງວັນແຫ່ງພຣະລາຊກິດນັ້ນ ຄື

ຜູ້ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍືນຂ່າວສານ Laodicea ເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຮັກສາໃນຂ່າວສານນັ້ນດ້ວຍ. ຄຳສັ່ງຮັກສາສຳລັບຊາຍຕາບອດຄືໃຫ້ໄປ

ແລະ ຊຳລະລ້າງ. ເມື່ອເຂົາສາມາດເຫັນແລ້ວ ເຂົາກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພະຍາຍາມຖວາຍພຣະສົມໃດພຣະເຈົ້າ;

ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ວິໄນຮອບເຂົາໄດ້ຮັດໃຫ້ສົງໄສເກີດຂຶ້ນ.

ມັນໄດ້ລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍການເຂົ້າມາໃກ້ຂອງພຣະຄຣິດ ຕາມມາດ້ວຍພຣະກິດຂອງພຣະຄຣິດ.

ພຣະກິດສຸດທ້າຍຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ ທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບມະນຸດ

ແມ່ນການປ່ຽນມະນຸດຄົນໜຶ່ງຈາກຮ່ອມພູແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຕາຍ ຫຼືຈາກການເປັນດັງຄົນຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນ

ຫຼືຈາກການຕາບອດສິ້ນເຊີງ. ພຣະກິດສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ

ຄືການສ້າງຊົນຊາດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃໝ່ໃຫ້ເປັນຕາມພຣະສຸລັກຂອງພຣະອົງ,

ແລະນັ້ນແຫຼະແມ່ນພຣະກິດດຽວກັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳເມື່ອພຣະອົງຊົງສ້າງອາດາມຈາກຜົງດິນແຫ່ງແຜ່ນດິນ

ແລ້ວຊົງລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໃນເຂົາ. ພຣະກິດສຸດທ້າຍຄືພຣະກິດທຳອິດ

ເພາະໃນຕອນຕົ້ນພຣະອົງຊົງປົນດິນກອນ ແລ້ວຈຶ່ງຊົງເຈັມດິນນັ້ນດ້ວຍຊີວິດແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ.

ສຳລັບອາດາມ ພຣະວິນຍານນັ້ນຄືລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະອົງ; ສຳລັບຄົນຕາບອດ ມັນຄືນ້ຳ.

ສຳລັບຮ່ອມພູແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຕາຍຂອງເອເຊກຽນ ມັນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການຮອບຮວມ

ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຮ່າງກາຍຂຶ້ນ. ແລ້ວຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ທິດໄດ້ຖືກພົ້ນລົງເທິງຮ່າງກາຍນັ້ນ,

ແລະເມື່ອນັ້ນມັນກໍ່ລຸກຂຶ້ນຢືນເປັນກອງທັບອັນເກີນກຳລັງ.

ໃນຂະນະທີ່ຊາຍຕາບອດຄົນນັ້ນຍັງຄົງຕາບອດຢູ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນລາວ ແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາລາວ.

ພຣະອົງເຂົ້າໄປຫາຊາຍຕາບອດນັ້ນພາຍໃນບໍລິບົດຂອງຄຳຖາມໜຶ່ງທີ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຍົກຂຶ້ນ,

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊົງໃຫ້ພຣະອົງສາມາດສະຖາປະນາສະພາບແວດລ້ອມທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບອຸປະມານ.

“ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ”

ເປັນສັນຍາລັກທາງຄຳພະຍາກອນໃນຫຼາຍແນວທາງອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງພະຍານຫຼັກຖານໃນພຣະຄຳພີ.

ທຸກການສຳແດງຂອງ “ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ” ໃນພຣະຄຳພີຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນເວລາແຫ່ງຜົນປາຍ.

ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າງບໍລິບົດຂອງເລື່ອງນີ້ໃນແງ່ຂອງຂ່າວສານສຸດທ້າຍ,

ດັ່ງທີ່ເອີ້ນຢ່າງເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີສຸດທ້າຍແຫ່ງມາລາກີ.

ບົດາມານດາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຕາບອດ ບໍ່ໄດ້ຖືກພິພາກສາວົງໂທດວ່າເປັນຄົນບາບ,

ເພາະວ່າມັນແມ່ນເວລາແຫ່ງພຣະລາຊະການອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນເວລານັ້ນ ໃຈຂອງບົດາມານດາ

ແລະ ໃຈຂອງບຸດຫຼານ ຈະຖືກຫັນໃຫ້ເຫັນປະເດັນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ. ປະເດັນນັ້ນຄື—ວ່າຊາຍລາວດີເຊຍຜູ້ຕາບອດ

ໄດ້ຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນຊາຍຟີລາເດລເຟຍຜູ້ໄດ້ຮັບການເຈີມແລ້ວ ຫຼືບໍ່.
ນັ້ນແຕ່ພະແມ່ນບະເດັນທີ່ຍືນຍົງຕໍ່ໜ້າບົດາມານດາ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃນເວລາແຫ່ງຝົນປາຍ,
ເພາະວ່ານັ້ນກໍແມ່ນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາດ້ວຍ. ແລະ ເວລາແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ
ຖືກດຳເນີນໄປໃນຊົ່ວຄາວຍຸທິສາມ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
ຊາຍຕາບອດແມ່ນຊົ່ວຄາວຍຸທິສາມ ແລະ ເປັນຊົ່ວຄາວຍຸທິສາມ, ແລະ ບົດາມານດາຂອງລາວແມ່ນຊົ່ວຄາວຍຸທິສາມ.
ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ຂ່າວສານຂອງເອລີຢາ
ໄດ້ນຳຄອບຄົວທັງຫຼາຍເຂົ້າສູ່ສະພາບການທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບ ຫຼືປະຕິເສດ
ຂ່າວສານແຫ່ງສະໜັກສຳລັບເລື່ອງນີ້. ກະສັດອາຫາດຜູ້ໄກ້ໆຈ້າ ແລະ ຊົ່ວຄາວ ໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງສະໜັກນັ້ນ,
ແຕ່ຊາຍຕາບອດໄດ້ຍອມຮັບ. ຂ່າວສານເອລີຢາໃນພຣະທຳມາລາກີ ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງຄຳສາບແຊ່ງ
ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນຳຍົນກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູຈັດວາງສະພາບການທີ່ເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ,
ພຣະອົງໄດ້ລ້ວມເຂົ້າໃນຄຳສະຫຼຸບກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການອັດສະຈັນນັ້ນວ່າ
ພຣະອົງຈະຕ້ອງກະທຳພະລາຊະກິດໃນເວລານັ້ນ,
ເພາະຈະມີເວລາໜຶ່ງມາເຖິງເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດກະທຳການໄດ້.
ພະລາຊະກິດທີ່ພຣະອົງກຳລັງເຖິງນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຍາມກາງເວັນ,
ແລະການສືບສູດຂອງວຽກງານກໍຖືກສະແດງໄວ້ໃນຍາມກາງຄືນ.
ການອ້າງເຖິງຂອງພຣະອົງແມ່ນໝາຍເຖິງການປົດສົນແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

ເມື່ອພຣະອົງສຳເລັດພຣະລາຊະກິດແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງແລ້ວ
ພຣະອົງກໍຖອດສະຫຼອງພຣະອາພອນແຫ່ງປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງອອກ
ແລະຊົງສວມສະຫຼອງພຣະອາພອນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ.
ເມື່ອພຣະອົງສຳເລັດພຣະລາຊະກິດນັ້ນຄືການແຍກຜັງສູນຫາຍອອກຈາກຜູ້ທີ່ຖືກຊ່ອຍໃຫ້ລອດ
ພຣະລາຊະກິດແຫ່ງຄວາມພົ້ນກໍສິ້ນສຸດລົງ. ເວລາແຫ່ງການທົດລອງໄດ້ປິດລົງແລ້ວ
ແລະບັດນີ້ເປັນເວລາກາງຄືນ ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດວຽກໄດ້.
ຂ່າວສານຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂ່າວສານເຖິງຊາວລາໂອດີເກຍແກ່ຄົນຕາບອດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນຂ່າວ
ສານຂອງເອລີຢາທີ່ຖືກຈັດວາງໄວ້ພ້ອມໃນບໍລິບົດແຫ່ງຄວາມໄກ້ໆຂົ້າມາຂອງການປົດເວລາແຫ່ງການທົດລອງ
ຊຶ່ງເປັນແຮງຈູງພຣະໄທອັນບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະຄຣິດໃນການທຳງານເພື່ອຊ່ອຍດວງວິນຍານໃຫ້ພົ້ນ.

ກ່ອນອື່ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ເຂົ້າຫາຊາຍຕາບອດຜູ້ນັ້ນ, ແລ້ວຈົ່ງຕຽມແລະທາຂີ້ຜົງ,
ຈາກນັ້ນກໍປະທານຄຳຊີ້ແນະສຳລັບກິດງານທີ່ຊາຍຕາບອດຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຕົນເອງ;
ແລະສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງຫຍ່ອນໄປກວ່າກັນກໍຄືໃນຂະນະທີ່ເຂົາລົງມືເຮັດກິດງານນັ້ນ ສາຍຕາຂອງເຂົາກໍໄດ້ຖືກຟື້ນຄືນ.
ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ເຂົາກໍໄດ້ຖືກປ່ຽນຈາກຊາວລາໂອດີເກຍທີ່ຕາບອດ ໃຫ້ກາຍເປັນຊາວຟີລາເດັນເຟຍ.
ໄລຍະແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານຂອງຄຣິສຕະຈັກສອງແຫ່ງນັ້ນ ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1856
ຈົນຮອດ 1863.

ໄລຍະເວລານັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການແຍກຂ່າວສາລອກຈາກຫຍ້າລ້ານ,
ແລະການປະທັບຕາຄັ້ງສຸດທ້າຍແກ່ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຄັນ ຜູ້ຊົງຕ່ຳຈາກນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ.
ທັນທີນັ້ນຄົນຕາບອດກາຍເປັນຈຸດສູນໃຈຂອງສາທາລະນະ—ເມື່ອເຂົາໄດ້ປ່ຽນຈາກຊາວ Laodicean
ໄປເປັນຊາວ Philadelphian. ຄົນຕາບອດນັ້ນຄືໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຄັນ ແລະກະສັດ Ahaz
ຜູ້ຊົ່ວຄາວແລະໄກ້ໆ ແມ່ນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າ
ຜູ້ທີ່ຖືກພົ້ນອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຈຸດດຽວກັນຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ,
ພຣະເຢຊູກຳລັງໃຊ້ນຳລາຍຂອງພຣະອົງເພື່ອເຈີມຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂອງພຣະອົງ,
ຫຼືນຳພຣະອົງກຳລັງຖິ້ມປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຄວາມຄົດເຫຼົ້າໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ວິກິດການທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ"

"ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຊົງຖືບັນຊີກັບທຸກປະຊາຊາດດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງຢ່າງບໍ່ຜິດພາດ.
ໃນຂະນະທີ່ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງຖືກສະເໜີພ້ອມກັບຄຳເຊີນໃຫ້ກັບໃຈ, ບັນຊີນີ້ຈະຍັງຄົງເປີດຢູ່;
ແຕ່ເມື່ອເຖິງຂັດຈຳກັດອັນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້,
ພັນທະກົດແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະອົງກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ເມື່ອນັ້ນບັນຊີກໍ່ຖືກປິດ;
ຄວາມອົດທົນອັນຊອບທຳຂອງສະຫວັນກໍ່ສິ້ນສຸດລົງ;
ບໍ່ມີການວົງວອນຂໍພຣະເມດຕາເພື່ອພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ."

"ຜູ້ພະຍາກອນ, ເມື່ອເບິ່ງລົງໄປຕາມຍຸກສະໄໝທັງຫຼາຍ,
ໄດ້ເຫັນເວລາຂອງພວກເຮົາຖືກນຳສະເໜີຢູ່ຕໍ່ໜ້ານໍ້າມືດຂອງທ່ານ.
ບັນດາປະຊາຊາດໃນຍຸກນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາອັນຫາທຽບບໍ່ໄດ້.
ພຣະພອນອັນປະເສີດທີ່ສຸດຈາກສະຫວັນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ແຕ່ຄວາມຈອງຫອງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ,
ຄວາມໂລບ, ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ, ການໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມອະກະດັນຍູອັນຕຳຊ້າ,
ໄດ້ຖືກຈາລຶກໄວ້ເປັນຂັກກ່ວຫາຕໍ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາກຳລັງປິດບັນຊີຂອງຕົນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຮອດເລື້ອ."

"ວັນເວລາກຳລັງເຂົ້າມາຢ່າງວ່ອງໄວ
ເມື່ອຈະມີຄວາມງົດງົດແລະຄວາມສັບສົນຢ່າງໃຫຍ່ໃນໂລກແຫ່ງສາສະໜາ. ຈະມີພະຫຼາຍອົງ ແລະ
ນາຍຫຼາຍນາຍ; ລົມແຫ່ງຄຳສອນທຸກຢ່າງຈະພັດໂຊກ; ແລະ ຊາຕານ, ຜູ້ສວມເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງທຸດສະຫວັນ,
ຈະຫລອກລວງແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຖ້າເປັນໄປໄດ້."

"ການເຍາະເຍີ້ຍດູໝືນຢ່າງທົ່ວໄປທີ່ຖືກໂຍນໃສ່ຄວາມເຄັ່ງຄັດໃນທາງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມບໍ່ລົງສຸດອັນແທ້ຈິງ
ນຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜູກພັນອັນມີຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າ
ສູນເສຍຄວາມເຄົາລົບຂອງຕົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
ແລະເມື່ອການຂາດຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ພຣະບັນຍັດອັນຊົງພຣະເຈົ້າປາກົດແຈ້ງຂຶ້ນຫຼາຍເທົ່າໃດ
ເສັ້ນແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນກັບໂລກ ແລະກັບຄຣິດຕະຈັກທີ່ຮັກໂລກ
ກໍ່ຈະແຈ້ງຊັດຢັ້ງຂຶ້ນ. ຄວາມຮັກຕໍ່ຂັກກ່ວຂອງພຣະເຈົ້າເພີ່ມພູມຂຶ້ນໃນຄົນຈຳພວກໜຶ່ງ
ຕາມສັດສ່ວນທີ່ການດູໝືນພວກມັນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອີກຈຳພວກໜຶ່ງ."

"ພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ 'ເຮົາເປັນ' ກຳລັງປົກປ້ອງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງກຳລັງຕັດຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນເສື່ອມຄ່າ ໂດຍຜ່ານພາຍ, ນ້ຳຖ້ວມ, ລົມພາຍຮ້າຍ, ແຜ່ນດິນໄຫວ,
ແລະອັນຕະລາຍທັງທາງບຸກແລະທາງທະເລ.
ບັດນີ້ເປັນເວລາທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງສະແດງຕົນວ່າຊື່ສັດຕໍ່ຫຼັກການ."

"ພວກເຮົາກຳລັງຢືນຢູ່ເທິງທາງເຂົ້າແຫ່ງເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສັກສິດນຳຄວາມຄາລົບ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ. ບົນພູມະກອນ
ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຊົງທົບທວນພາບເຫດການທີ່ຈະເກີດກ່ອນເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ວ່າ:
'ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງສົງຄາມ ແລະຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ,' ພຣະອົງຕັດ.
'ຊາດໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອີກຊາດໜຶ່ງ, ແລະອານາຈັກໜຶ່ງຕໍ່ຕ້ານອີກອານາຈັກໜຶ່ງ;
ແລະຈະມີຄວາມອຶດຢາກ, ໂລກລະບາດ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວໃນບ່ອນຕ່າງໆ.
ສົງທັງໝົດນີ້ເປັນພຽງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ.'
ແມ່ນວ່າຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການສຳເລັດບາງສ່ວນໃນການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ,
ແຕ່ມັນມີການນຳໃຊ້ໂດຍກົງຫຼາຍກວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ."

“ໂຍຮັນ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນອື່ນໆ ກໍເປັນພະຍານເຊັ່ນກັນຕໍ່ເຫດການອັນນ່າສະພັງກົວທຶຈະເກີດຂຶ້ນ ເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກອງທັບຕ່າງໆ ລະດົມກັນເພື່ອເຮັດສົງຄາມ, ແລະ ໃຈຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍກໍລົ້ມເຫຼວລົງເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກຖືກເຄືອນອອກຈາກຫຼືຂອງມັນ, ພູເຂົາຖືກຫາບໄປໄວ້ໃນທ່າມກາງທະເລ, ຄື້ນນ້ຳຂອງມັນຄຳຮາມແລະບິ້ນບ່ວນ, ແລະ ພູເຂົາທັງຫຼາຍສັນສະເທືອນເນື່ອງດ້ວຍການພອງຂຶ້ນຂອງມັນ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຂັນແຫ່ງພຣະພໍ່ໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດອອກ, ແລະ ໂລກລະບາດ, ກັນດານອາຫານ, ແລະ ຄວາມຕາຍ ໄດ້ມາເຖິງບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ.”

“ບັດນີ້ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຢູ່ບໍ່ຍິ້ງ ກຳລັງຖືກຖອນອອກຈາກໂລກ. ແລະພາຍຸເຮື້ອໂຄນ, ພາຍຸຮ້າຍ, ພາຍຸບິດທາງທະເລແລະທາງບົກ, ກໍຕິດຕາມກັນມາຢ່າງຮອດເລື້ອຍ. ວິທະຍາສາດພະຍາຍາມຈະອະທິບາຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້. ໝາຍສຳຄັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍແຫ່ນຂຶ້ນອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ຊຶ່ງບອກເຖິງການເຂົ້າມາໃກ້ຂອງພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ຖືກຍົກໃຫ້ເປັນເຫດຜົນອັນໃດໜຶ່ງ ນອກຈາກສາເຫດທີ່ເທົ່າຈົງ. ມະນຸດທັງຫຼາຍບໍ່ສາມາດຍິ່ງຮູ້ເຫັນບັນດາທູດສະຫວັນຜູ້ຜົ້ນລະວັງ ທີ່ກຳລັງຢູ່ບໍ່ຍິ້ງລົມທັງສີ ເພື່ອມີໃຫ້ມັນພັດ ຈົນກວ່າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກປະທັບຕາ; ແຕ່ເມື່ອໃດພຣະເຈົ້າຈະຊົງບັນຊາໃຫ້ທູດຂອງພຣະອົງປ່ອຍລົມເຫຼົ່ານັ້ນ, ເມື່ອນັ້ນຈະມີພາບເຫດການແຫ່ງພຣະພໍ່ໂລດອັນລ້າງແຄ້ນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງບໍ່ມີບາກກາດ້າມໃດສາມາດພັນລະນາໄດ້.”

“ວິກິດການໜຶ່ງກຳລັງຈະມາເຖິງເຮົາໃນບໍ່ລຳນີ້; ແຕ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຄວນໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງໃນຍາມສຸກເສີນອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້. ໃນນິມົດທີ່ປະທານແກ່ເອຊາຢາ, ເອເຊກຽນ, ແລະ ໂຍຮັນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າສະຫວັນມີຄວາມຜູກພັນຢ່າງໃກ້ຊິດພຽງໃດກັບເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ພວກເຮົາເຫັນພຣະການເອົາໃຈໃສ່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ສັດຊື່ພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ. ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ບ້າດສະຈາກຜູ້ປົກຄອງ. ແຜນການແຫ່ງເຫດການທີ່ຈະມານັ້ນຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະບາລະມີແຫ່ງສະຫວັນຊົງຖືກກຳລັງຊະຕາກຳຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ຄຽງຄູ່ກັບກິດຈະການຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ ໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເອງ.”

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍສົງທຶຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຢືນຢັດຕໍ່ຕ້ານພາຍຸແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຄວາມພໍ້ໂລດ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນເຖິງເຫດການທີ່ຍິ່ງຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ບໍ່ຄວນນັ່ງຄອຍຢ່າງສະຫງົບຕໍ່ການມາຂອງພາຍຸນັ້ນ ໂດຍປອບໃຈຕົນເອງວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງຄຸ້ມຄອງບັນດາຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ. ພວກເຮົາຄວນເປັນເໝືອນຄົນທີ່ຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນ ບໍ່ແມ່ນໃນການຄອຍຖ້າຢ່າງເໝືອນໄຊ້ ແຕ່ໃນການທ່າງານຢ່າງຈິງຈັງ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ. ບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນເວລາທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໝັກມຸ້ນຢູ່ກັບສົງທຶສຳຄັນຮອງ.”

“ໃນຂະນະທີ່ມະນຸດກຳລັງນອນຫຼັບຢູ່ ຊາຕານກຳລັງຈັດແຈງການຢ່າງຂະຫຍັນຂັ້ນແຂງ ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຫຼືຄວາມຍຸດຕິທຳ. ບັດນີ້ ຂະບວນການວັນອາທິດກຳລັງເຄືອນຕົວໄປທ່າມກາງຄວາມມືດ. ບັນດາຜູ້ນຳກຳລັງປົກປັດບັນຫາທີ່ເທົ່າຈົງໄວ້ ແລະຫຼາຍຄົນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການນັ້ນ ກໍບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕົນເອງວ່າກະແສໃຕ້ດິນກຳລັງມຸ່ງໄປສູ່ໃສ. ຄຳປະກາດຂອງມັນຟັງເບິ່ງອ່ອນໄຍນ ແລະເໝືອນຈະເປັນຄຣິດສະຕຽນ; ແຕ່ເມື່ອມັນເລີ່ມເວົ້າ ມັນຈະເປີດເຜີຍຈິດວິນຍານຂອງມັງກອນ. ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາຄື ທຳທຸກຢ່າງເທົ່າທີ່ອຳນາດຂອງພວກເຮົາຈະທຳໄດ້”

ເພື່ອຫັນເຫອອັນຕະລາຍທີ່ກຳລັງຄຸກຄາມຢູ່ນັ້ນ.

ພວກເຮົາຄວນນຳເອົາຄຳຖາມອັນແທ້ຈິງທີ່ກຳລັງເປັນປະເດັນຢູ່ນັ້ນ ມາສະເໜີຕໍ່ປະຊາຊົນ ໂດຍວິທີນີ້ຈຶ່ງເປັນການຄັດຄ້ານທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ ຕໍ່ມາດຕະການທີ່ຈະຈຳກັດເສລີພາບແຫ່ງມະນຸດທຳ. ພວກເຮົາຄວນຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ ແລະສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນສຳລັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ສາດສະດາກ່າວວ່າ, 'ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ ແລະບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.'"

"ອະນາຄົດອັນສຳຄັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ເພື່ອຈະຜ່ານພື້ນການທົດລອງແລະການລົ້ວງຂອງມັນ, ແລະເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງມັນ, ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ພະລັງງານ, ແລະຄວາມອົດທົນພາກພຽນ. ແຕ່ພວກເຮົາອາດຈະມີໄຊຊະນະຢ່າງສະຫງ່າງາມ; ເພາະວ່າບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຈິດວິນຍານດວງດຽວທີ່ເຜົາລະວັງ, ອະທິຖານ, ແລະເຊື່ອຖື ຈະຖືກດັກຈັບໂດຍອຸບາຍຂອງສັດຕູ. ສະຫວັນທັງປວງສົນໃຈໃນສະຫວັດດີພາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄອຍຖ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງຂໍຕໍ່ສະຕິບັນຍາແລະກຳລັງຂອງມັນ. ອົດທົນພົ້ນທຸກຢ່າງທີ່ຕ້ານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເຜີຍໝູ່ລັບລື, ອາດຖືກຕ້ານທານໄດ້ຢ່າງສຳເລັດ, 'ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ ຫຼືໂດຍອຳນາດ, ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນ.' ພຣະເຈົ້າຍັງຄົງເຕັມພຣະໄທທີ່ຈະຊົງກະທຳການໂດຍຜ່ານຄວາມພາກພຽນຂອງມະນຸດໃນເວລານີ້ ເໝືອນດັ່ງໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະຊົງບັນລຸສົງຄົງໃຫຍ່ຜ່ານເຄື່ອງມືອັນອ່ອນແອ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໂດຍຈຳນວນ, ແຕ່ໂດຍການຍອມມອບຈິດວິນຍານຢ່າງຄົບຖ້ວນແກ່ພຣະເຢຊູ."

"ບັດນີ້, ໃນຂະນະທີ່ພຣະກະລຸນາຍັງຄົງຢູ່, ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງທູນຂໍເພື່ອພວກເຮົາ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກະທຳວຽກຂອງເຮົາສຳລັບນິ້ວນິ້ວດອນຢ່າງຮອບຄອບແລະສົມບູນ." Southern Watchman, December 25, 1906.